

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. října 2014 samosoudkyní JUDr. Ditou Řepkovou **t a k t o :**

Obžalovaný

J. P.
nar. XXXXX v XXXXX,
zaměstnanec firmy XXXXX
trvale bytem XXXXX,

je v i n e n , ž e

I.

v době od 9. 3. 2011 do 18. 8. 2011, v XXXXX, na ředitelství Městské policie Brno, v postavení strážníka a ředitele Městské policie Brno, s přiděleným číslem XXXXX, v rozporu s § 6 odst. 1, § 10 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 2, odst. 4, a § 14 odst. 1, odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, s cílem umožnit pachatelům přestupků v dopravě, často svým známým, zjištěným Městskou policií Brno, vyhnout se řádnému projednání přestupku a případnému uložení sankce tak v rozporu se svojí povinností strážníka nejenže řešil některá přestupková jednání osobně, ačkoli neměl, neboť v dané době udržoval blízký přátelský vztah s pachatelem přestupku, ale jednotlivé dále uvedené případy jednání naplňující znaky přestupku ani řádně neprošetřil a nepředložil k projednání ve správním řízení před příslušným orgánem Magistrátu města Brna, a namísto toho zajistil, aby v Informačním systému Městské policie Brno byly tyto případy

vykázány jako vyřízené domluvou, ačkoli k žádné domluvě z jeho strany ve vztahu k přestupcům nedošlo, přičemž takto se konkrétně jednalo o následující případy řazené podle čísel jednacích Městské policie Brno:

1.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 2. 5. 2011, přestupce není uveden, pouze provozovatel spol. XXXXX, XXXXX, vozidlo Citroën XXXXX, stání 4 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno pravděpodobně nejpozději dne 15. 8. 2011,

2.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 11. 8. 2011, přestupce J. R., nar. XXXXX, XXXXX, vozidlo Ford spz XXXXX (dle fotodokumentace velké nápisy K. B.), B. S., porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky V12a, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 18. 8. 2011,

II.

v době od 20. 3. 2012 do 13. 6. 2012, v XXXXX, na ředitelství Městské policie Brno, v postavení strážníka a ředitele Městské policie Brno, s přiděleným číslem XXXXX, v rozporu s § 6 odst. 1, § 10 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 2, odst. 4, a § 14 odst. 1, odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, s cílem umožnit pachatelům přestupků v dopravě, často svým známým, zjištěným Městskou policií Brno, vyhnout se řádnému projednání přestupku a případnému uložení sankce tak v rozporu se svojí povinností strážníka nejenže řešil některá přestupková jednání osobně, ačkoli neměl, neboť v dané době udržoval blízký přátelský vztah s pachatelem přestupku nebo s osobou na projednání přestupku zainteresovanou, ale jednotlivé dále uvedené případy jednání naplňující znaky přestupku ani řádně neprošetřil a nepředložil k projednání ve správním řízení před příslušným orgánem Magistrátu města Brna, a namísto toho zajistil, aby v Informačním systému Městské policie Brno byly tyto případy vykázány jako vyřízené domluvou, ačkoli k žádné domluvě z jeho strany ve vztahu k přestupcům nedošlo, přičemž takto se konkrétně jednalo o následující případy řazené podle čísel jednacích Městské policie Brno:

3.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 20. 3. 2012, přestupce V. Š., nar. XXXXX, XXXXX, vozidlo Mercedes Sprinter, XXXXX, XXXXX, stání na chodníku 2 koly, neprůchozí, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 23. 5. 2012,

4.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 31. 5. 2012, přestupce J. M., nar. XXXXX, bytem XXXXX, vozidlo zn. Mercedes XXXXX, registrovaným na firmu XXXXX, porušení povinnosti zákazové značky "Zákaz vjezdu všech vozidel" (č. B 11) MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY, zabránění veřejného prostranství, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou strážník č. XXXXX, v ISMP vyznačeno dne 7. 6. 2012, přičemž Ing. J. M. nar. XXXXX, není v žádném pracovněprávním poměru k firmě XXXXX, takto byl jako přestupce v ISMP označen bezdůvodně a neoprávněně, protože se přestupku nedopustil, na uvedeném místě nebyl a vozidlo neřídil, tohoto jednání se ve skutečnosti dopustil jeho syn, J. M. ml., nar.

XXXXX, zaměstnanec firmy XXXXX, který byl v minulosti opakovaně za spáchání přestupků v dopravě sankcionován,

5.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 31. 5. 2012, přestupce V. D., nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, vozidlo zn. Citroën XXXXX, porušení povinnosti zákazové značky "Zákaz vjezdu všech vozidel" (č. B 11) MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou strážník č. XXXXX, v ISMP vyznačeno dne 7. 6. 2012,

6.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 31. 5. 2012, přestupce J. D., nar. XXXXX, bytem XXXXX, parkování s vozidlem Volvo XXXXX, registrovaným na firmu XXXXX, porušení povinnosti zákazové značky "Zákaz vjezdu všech vozidel" (č. B 11) MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou strážník č. XXXXX, v ISMP vyznačeno dne 13. 6. 2012,

7.) MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 14. 2. 2012, přestupce J. K., ředitelka XXXXX, nar. XXXXX, trv. XXXXX, parkování s vozidlem Mercedes XXXXX čtyřmi koly na chodníku, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou strážník č. XXXXX, v ISMP vyznačeno dne 13. 6. 2012,

t e d y

ad I., II.

- jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

č í m ž s p á c h a l

ad I., II.

- dvojnásobný přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odst. 2 písm. b), § 68 odst. 1, 2, 3, 4, 5 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **120 denních sazeb**, kdy výše jedné denní sazby se stanoví na částku **1.000 Kč**, tedy celkem **120.000 Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu strážníka obecní policie na dobu **3 (tří) let**.

Podle § 226 písm. b) trestního řádu **s e** obžalovaný J. P., **z p r o š ť u j e** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství Brno – venkov ze dne 7. 11. 2013 č.j. XXXXX pro skutek, že v přesněji nezjištěném období od 26. 1. 2011 do 30. 3. 2011 v XXXXX, na ředitelství Městské policie Brno, v postavení strážníka a I. náměstka ředitele Městské policie Brno a od 9. 3. 2011 v postavení ředitele Městské policie Brno, s přiděleným číslem XXXXX, v rozporu s § 6 odst. 1, § 10 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 2, odst. 4, a § 14 odst. 1, odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, bez řádného dalšího prošetření, nechal v Informačním systému Městské policie Brno dne 30. 3. 2011 vyznačit vyřešení přestupku č. j. XXXXX, spáchaného dne 26. 1. 2011 přestupcem I. F., a. s., XXXXX, zastoupené J. R., bližší informace neuvedeny, vozidlem Audi XXXXX na ulici XXXXX, porušením povinnosti ze zákazové značky zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech č. B1), mimo vozy DPMB, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, domluvou, v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání útoku pokračujícího přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 226 písm. c) trestního řádu **s e** obžalovaný J. P., **z p r o š ť u j e** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství Brno – venkov ze dne 7. 11. 2013 č.j. XXXXX pro skutek, že v době od 5. 2. 2010 do 18. 10. 2011, a dále pak v období od 20. 3. 2012 do 12. 7. 2012 v XXXXX, na ředitelství Městské policie Brno, v postavení strážníka a I. náměstka ředitele Městské policie Brno a od 9. 3. 2011 v postavení ředitele Městské policie Brno, s přiděleným číslem XXXXX, v rozporu s § 6 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 2, odst. 4, § 3 a § 14 odst. 1, odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, s cílem umožnit pachatelům přestupků v dopravě, často svým známým, zjištěným Městskou policií Brno, vyhnout se řádnému projednání přestupku a případnému uložení sankce, či s cílem poskytnout pachatelům přestupků, mnohdy svým známým, neoprávněnou výhodu tím, že je vůbec anebo řádně neustanovil, ani neučinil žádné opatření k jejich ustanovení, a tak v rozporu se svojí povinností strážníka nejenže řešil některá přestupková jednání osobně, ačkoli neměl, neboť v dané době udržoval přátelský či obdobný vztah s pachatelem přestupku nebo osobou přestupci známou, která měla na věci zájem, ale nadto jednotlivé dále uvedené případy jednání naplňující znaky přestupku ani řádně neprošetřil, neprojednal anebo neodeslal, či neuložil odeslat k projednání ve správním řízení před příslušným orgánem Magistrátu města Brna, a namísto toho zajistil, aby v Informačním systému Městské policie Brno byly tyto případy vykázaný jako vyřízené domluvou, ačkoli k žádné domluvě z jeho strany ve vztahu k přestupcům nedošlo, přičemž takto se konkrétně jednalo o následující případy řazené podle čísel jednacích Městské policie Brno:

1. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 5. 2. 2010, přestupce JUDr. Ch., bližší údaje neuvedeny, zastupitel, vozidlo KIA XXXX, XXXXX, stání 2 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXX, datum zápisu do ISMP nezjištěno,
2. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 18. 3. 2010, přestupce D. S. (správně S.), Česká republika, Brno, bližší údaje neuvedeny, vozidlo Volkswagen XXXXX, stání v křižovatce Vychodilova-Zeyerova, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 24. 3. 2010,
3. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 19. 4. 2010, P. A., Česká republika, Brno, bližší údaje neuvedeny, vozidlo Ford XXXXX, XXXXX, stání na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 22. 4. 2010,
4. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 28. 4. 2010, přestupce J. R., nar. XXXXX, Hilleho 1, Brno, vozidlo KIA XXXXX, XXXXX, porušení povinnosti vyplývající ze zákazové značky "zákaz vjezdu všech vozidel, v obou směrech (B1) mimo DO + stání na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 4. 5. 2010,
5. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 29. 4. 2010, přestupce neuveden, vozidlo AUDI XXXXX, XXXXX, zaparkování vozidla v obytné zóně mimo vyznačené parkoviště, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP nedohledáno datum vyznačení,
6. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 29. 4. 2010, přestupce G. P., Česká republika, Brno, další data neuvedena, vozidlo Volkswagen XXXXX, Brno, Lidická, porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky XXXXX - zákaz zastavení, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 14. 5. 2010,
7. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 3. 8. 2010, přestupce neuveden, vozidlo Škoda XXXXX, porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky XXXXX + stání 2 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 10. 8. 2010,
8. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 7. 9. 2010, přestupce neuveden, vozidlo Škoda XXXXX, zaparkování vozidla v obytné zóně mimo vyznačené parkoviště + stání 2 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 15. 9. 2010,
9. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 4. 11. 2010, přestupce neuveden, vozidlo Opel XXXXX, XXXXX, porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky XXXXX + stání v protisměru, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 11. 11. 2010,
10. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 12. 11. 2010, přestupce R. N., Česká republika, XXXXX, bližší údaje neuvedeny, vozidlo Škoda XXXXX, stání 2 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 24. 11. 2010,
11. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 16. 11. 2010, přestupce Č. G., Česká republika, Brno, bližší údaje neuvedeny, vozidlo Peugeot XXXXX - naproti, stání 4 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 24. 11. 2010,
12. MP-XXXXXX, datum spáchání přestupku 22. 12. 2010, přestupce neuveden, vozidlo Volvo XXXXX, nedodržení stanoveného zákazu zastavení a stání, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno pravděpodobně 6. 1. 2011,

13. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 31. 12. 2010, přestupce P. S., nar. XXXXX, XXXXX, vozidlo Volvo XXXXX, nedodržení zákazu zastavení a stání, nedodržení 5 metrů před přechodem pro chodce, naměřeno 0,4 metru, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v ISMP vyznačeno, že dne 6. 1. 2013 spis předán strážníkovi XXXXX, řešil domluvou str. č. XXXXX, v ISMP vyznačeno 6. 1. 2011 nebo 7. 1. 2011,
14. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 28. 2. 2011, přestupce P. S., XXXXX, není uvedeno datum narození, vozidlo Volvo XXXXX - naproti, porušení povinnosti vyplývající ze zákazové značky V13a, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. č. XXXXX, v ISMP vyznačeno 14. 4. 2011,
15. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 28. 3. 2011, přestupce J. K., nar. XXXXX, vozidlo Mercedes XXXXX nedodržení vzdálenosti před přechodem pro chodce, nedodržení stanoveného zákazu zastavení a stání, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 31. 5. 2011,
16. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 15. 4. 2011, přestupce P. K., nar. XXXXX XXXXX, vozidlo Mercedes XXXXX, nedodržení zákazu zastavení a stání v křižovatce, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. č. XXXXX, v ISMP vyznačeno 16. 5. 2011,
17. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 22. 5. 2011, přestupce Ing. V. H., XXXXX, není uvedeno datum narození, vozidlo Jeep XXXXX, stání 2 koly na chodníku, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno dne 31. 5. 2011,
18. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 13. 6. 2011, přestupce M. J., nar. XXXXX, XXXXX, vozidlo Opel XXXXX, stání na chodníku 4 koly, přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, 19. 10. 2011 řešil domluvou str. XXXXX, téhož dne proveden zápis do ISMP,
19. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 10. 10. 2011, přestupce E. S., nar. XXXXX, vozidlo Škoda XXXXX, nerespektování dopravní značky zákaz stání (zastavení) v době blokového čištění, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, 18. 10. 2011 řešil domluvou str. XXXXX, téhož dne proveden zápis v ISMP,
20. MP – XXXXX, datum spáchání přestupku 11. 5. 2012, přestupce J. Ch., nar. XXXXX, XXXXX vozidlo Peugeot XXXXX, porušení povinnosti vyplývající ze zákazové značky zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech (B1) + neponechání volného jízdního pruhu 3 m pro každý směr jízdy, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 23. 5. 2012,
21. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 17. 5. 2012, přestupce A. P., nar. XXXXX, XXXXX, vozidlo Škoda XXXXX, porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky B 28 - zákaz zastavení, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 23. 5. 2012,
22. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku 22. 5. 2012, přestupce H. K., nar. XXXXX, vozidlo Peugeot XXXXXX, při stání vozidla nezůstal volný alespoň 1 jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č.

- 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, 13. 6. 2012 řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno 13. 6. 2012,
23. MP-XXXXX, datum spáchání přestupku XXXXX, přestupce P.S., nar. XXXXX, vozidlo Volvo XXXXX, nedodržení zákonem stanoveného zákazu zastavení a stání před vjezdem + stání 2 koly na chodníku, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, řešil domluvou str. XXXXX, v ISMP vyznačeno dne 12. 7. 2012,

v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání útoku dvou pokračujících přečinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

n e b o ť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný ve výroku uvedený skutkový stav.

Obžalovaný J. P. vypověděl, že primárně žádné přestupky neřešil. Ti lidé uvedení v obžalobě, jakož i jiní lidé, se na něj obraceli s důvěrou, aby se zeptali na to, proč se strážníci chovají takovým způsobem. Chování strážníků v mnoha případech považovali za šikanu. S těmi lidmi jednal. Někteří lidé parkovačky házeli na vrátnici, někteří je zasílali s určitými vzkazy. Pokud s těmi lidmi jednal, vysvětlil jim rovinu pochybnosti toho strážníka, jestli měl strážník k tomuto oprávnění, jestli se jedná o společenskou objednávku zřizovatele – města. Nikdy podřízenému neuložil úkol, aby vyřizoval přestupky u těchto skutkových dějů. Nikdy od něj dotyčná, co zaznamenávala skutkové děje do informačního systému, takový pokyn od něj nedostala. Byl to běžný administrativní postup. S touto osobou jednal ve věci stížností na postup strážníků. Bylo pro něj překvapením, když viděl sjetinu přestupků, které údajně vyřešil, a kde paní R. vyznačila jeho identifikační kód. On do informačního systému žádný záznam nevložil. Neměl povinnost kontrolovat bezprostřední jednání všech strážníků, kteří tam záznamy vkládali. Odpovědnost za záznam do informačního systému nese ten, kdo tam takový záznam vložil. S lidmi neřešil nic domluvou, řešil pouze s některými lidmi jejich stížnosti na práci strážníků. Nezná právní normu, která kromě osob, které jsou v postavení osoby blízké, nebo v evidenci osoby vázané, by definovala, jaký okruh lidí se s úřední osobou může stýkat a jaký okruh lidí se stýkat nesmí. Upozorňoval již zkraje, že celé trestní řízení je proti němu vedeno tendenčně. Poukazuje na to, že řada svědků či osob podílejících se na vyšetřování jeho trestné činnosti jsou jeho bývalí podřízení. Když přebíral funkci ředitele městské policie, resp. funkci prvního náměstka, pokračoval v některých věcech, které byly na městské policii zavedeny. Má za to, že Š. se mu mstí za to, že ho odhalil při majetkových deliktech v rámci provozu městské policie. Pokud jde o přestupky ve vztahu ke společnosti C., tyto se měly stát v rámci bezpečnostního opatření v průběhu akce Brno – město uprostřed Evropy. C., jehož vozidla dostala upozornění za stěrač, se na něj obrátil, jestli by mu městská policie mohla vysvětlit, proč je dáno podezření ze spáchání přestupku, když je držitelem výjimek, které je opravňovali ke vjetí do prostoru, kde ta vozidla parkovala. Toto prověřil, zjistil, že C. je skutečně držitelem takového oprávnění, jeho řidiči se nemohli dopustit žádného přestupku. Jeho řidiči tuto povinnost nedodrželi, výjimky tam neměli nebo je měli umístěny tak, že to

strážníkům nebylo zřejmé, proč tak parkují. Tuto věc probral i s paní R., ona mu popsala, jaká byla fotodokumentace, a ujednotali se na tom, že řidiči C. se nemohli dopustit přestupku. Proto bylo toto podezření s C. takto vyřízeno a nad rámec sdělil paní R. jména řidičů, kteří neumístili řádně tu výjimku. Paní R. po něm chtěla, aby to prověřil dále, jestli ti řidiči jsou skutečně zaměstnanci firmy, která je držitelem těchto výjimek. Nad rámec proto paní R. sdělil i jména řidičů, které mu nadiktoval pan C. s tím, že jsou to ti řidiči, kteří neumístili řádně výjimku. Paní R. tato jména zanesla do informačního systému a zcela mylně a špatně označila tyto osoby za přestupce. Jméno M. místo jeho syna, který je zaměstnancem firmy, se mohlo objevit v záznamu buď úmyslně, neboť jeho syn již pro přestupky projednáván byl, nebo omylem. Ještě absurdnějším je skutek, kterého se měla dopustit K., která vezla svoji sestru do porodnice na Obilní trh ve večerních hodinách. K. nechala na Údolní ulici na chodníku zaparkované vozidlo, protože ji služba do porodnice nepustila. Setrvala se svojí sestrou v porodnici, kde se jí udělalo zle, byla ošetřena a následně si volala taxík, vozidlo tam zůstalo. Vozidlo bylo zasněžené a v horní části bylo označeno cedulkou „Lékař ve službě“, protože toto vozidlo používá i klinika S. Strážníci odhrnuli jen levý spodní roh, jestli tam není nějaká výjimka, a pak tam umístili parkovačku. Tato parkovačka se vlivem povětrnostních situace nějak ztratila či zničila a S. reagoval na řešení tohoto přestupku až poté, co dostali výzvu k podání vysvětlení. V tomto případě nelze takové jednání považovat za přestupek, kdy někdo jedná v krajní nouzi a někomu zachraňuje život. Za ním se pak dostavil velmi rozčilený prof. G., lékař z kliniky S., který apeloval na to a chtěl vysvětlit, proč městská policie nerespektuje vývěsku „Lékař ve službě“ a chtěl, aby si to vyřešil s K.. Na základě tohoto volal téhož dne K., ta mu sdělila, v čem je problém, proč se nemůže dostavit na podání vysvětlení, že pro to nevidí důvod, že jednala v krajní nouzi a upozorňovala na to, že tam byla cedulka „Lékař ve službě“. A lidsky jej také upozornila na to, jestli by to také nemohla být osoba blízká, což odmítl. K. požádal, aby mu přinesla předmětnou cedulku, z níž byla provedena kopie. Při té příležitosti K. upozornil na to, že tato cedulka musí mít nějaké náležitosti – razítko, číslo, kdo to užívá, tato cedulka neměla veškeré náležitosti. O tomto jednání informoval také paní R. a řekl jí, že dle jeho názoru nelze tento přestupek projednat, neboť se jednalo o krajní nouzi a ať dál postupuje podle výzvy a přestupek vyřídí standardním postupem, tedy zanesle do informačního systému. V informačním systému se objevilo, že toto vyřešil on a že je K. pachatelem, což není možné, přestupce nemůže být člověk, který jednal ve stavu krajní nouze. Takto by mohl pokračovat u jednotlivých skutkových dějů. Asi třetina osob jmenovaných v obžalobě jsou osoby, s nimiž se nikdy nesetkal. Jsou to lidé, kteří svá upozornění poslali poštou nebo je přinesli na vrátnici a řekli, ať to vyřídí ředitel. Kategoricky odmítá, že by kdykoli a jakkoli řešil jakýkoli přestupek, protože o těch skutečích, které jsou v obžalobě, nikdo nerozhodl, že to jsou přestupky. Svůj názor opírá o stanovisko legislativního odboru Ministerstva vnitra ČR a opírá se rovněž o komentář např. H. nebo M. U Městské policie Brno proběhla několikrát kontrola dozoru Ministerstva vnitra ČR nad tím, jak městská policie postupuje, a nikdy nebyly shledány žádné nedostatky. Nesouhlasí s tím, že takové věci měli postoupit Odboru správních činností Magistrátu města Brna, když takový postup nebyl možný. Kdyby postupovali Odboru správních činností všechny věci, u kterých není podezření ze spáchání přestupku, zahltili by ho. Jeho trestní řízení je vedlejším produktem prověřování jiné trestné činnosti vztahující se k vedení města. K dotazu doplnil, že u Městské policie Brno působil od 1. 6. 2008, kdy nastupoval na pozici prvního náměstka, předtím byl policistou, poslední zařazení bylo jako ředitel OŘ PČR Hodonín. Na pozici ředitele Městské policie Brno nastoupil na základě výběrového řízení 7. 3. 2011. Vysvětlil, jak má postupovat strážník v případě podezření přestupku na úseku dopravy, přičemž uvedl, že všechny okolnosti jsou zaznamenány v informačním systému městské policie. Domluva je tam uvedena, když obě strany uznají, že se jedná o přestupek a jedná se o nicotnou věc. Na ředitelství Městské policie Brno nejsou vyčleněny hodiny určené pro veřejnost, na strážníka se může podle zákona obrátit kdokoli a ředitel má statut obyčejného strážníka. Byly

desítky případů, kdy s ním osobně lidé řešili své pokuty. Nemohl těmto lidem pokuty odpouštět, takto není systém nastaven. Jednal s nimi ve věci námitek na činnost strážníků, tyto byly zobecňovány a probírány každý týden na poradě. V takových případech parkovačku poslal na příslušné pracoviště – na jednotku projednávání přestupků- s komentářem, že ten člověk si stěžoval a že se sám domnívá, že oprávněně, a aby byla věc prověřena a příslušně vyřešena. Jeho osobním číslem bylo XXXXX, pro přihlášení do informačního systému měl svůj kód. Nikdy se do informačního systému nepřihlásil a nic nezadával. Kolegyně R. si zlehčovala práci a místo toho, aby řádně věc projednala, tak tam prostě napsala, že to vyřídil ten a ten. Je to určitý způsob obcházení zákona, je to porušení všech vnitřních předpisů městské policie. Takových lidí, kteří jsou vyznačeni, že řešili přestupky, je mnoho. Doplatil na to Š., trestní oznámení je i na prvního náměstka pana K., vedoucího jednotky dopravy pana Z.. V době, kdy byla zjištěna tato pochybení v informačním systému na základě nařízené hloubkové kontroly, toto nemohl s paní R. projednat, protože byla na mateřské dovolené. Tuto věc projednával s panem R. a byla učiněna opatření, aby se toto neopakovalo. Paní R. do informačního systému vepisovala nesmyslné věci, kdy označovala osoby jako pachatele přestupku. Asi se domnívala, že může praktikovat to, co se dělávalo za dob Š. a bývalého ředitele Š. Nepodsouvá paní R., že ho a další chtěla poškodit, ona tam vypisovala čísla i řadových strážníků. Pokud v těch věcech, které měl řešit údajně on, chybí údaje či jsou neúplné, tak si to vysvětluje tím, že paní R. si zjednodušovala práci tím, že tam napsala, že to udělal on a nesplnila ty povinnosti, které má každý strážník, který vkládá něco do informačního systému, tj. ztotožnit přestupce, lustrovat ho, projít ho pátráním, ztotožnit vozidlo, projít ho pátráním a zadat tam všechny tyto identifikační znaky. Dále doplnil, že účelem domluvy je nastolit takový stav, aby bylo zřejmé, že situace, která nastala a řeší se, je v souladu se zákonem, a aby ten dotýčný příště nezavdával příčinu k podezření na to, že jeho jednání je v rozporu se zákonem. Je několik modelových situací, jak lze jednání vykazující znaky přestupku, projednat. Pokud je mu kladeno za vinu, že měl řešit nějaký přestupek vozidla náležející klubu K. tak to mu dal nějaký vtípalík za stěrač jeho soukromého vozidla, kdy toto vzal a poslal paní R., ať to vyřeší s ředitelem sportovního klubu K.. Paní R. měla věc vyřešit s R., který vede knihu jízd a věděl, kdo to vozidlo v daný den řídil. Ona tam napsala, že to vyřešil sám. Pokud by v konkrétní věci zjistil, že je podjatý, vyloučil by se. Ale v žádné věci nikdy nerozhodl. Delegoval vše, co je mu kladeno za vinu, vše bylo evidováno a byla to normální písemnost. Byl nadřízeným 614 zaměstnancům. Jako ředitel Městské policie Brno organizoval činnost všech strážníků, veškeré jednotky, veškerá pracoviště, zastupoval městskou policii navenek, mel na starosti ekonomické procesy, personální věci, zastupoval město Brno ve všech orgánech, ministerských komisích, bezpečnostní radě. Ředitel PČR není nadán pravomocemi jako běžný policista, kdežto ředitel městské policie je v první řadě strážník, který má úplně stejné pravomoci, jako kterýkoli strážník na ulici. Mohl rozhodovat o přestupcích, ale nedělat to. Z osob vyjmenovaných v obžalobě zná C., K., zná zastupitele Ch. i S. Dále doplnil, že každý strážník má prostřednictvím svého operátora přístup k datům osoby, která je v systému evidována. Informační systém městské policie zaznamenává online všechny události, které jsou, data se uchovávají tři roky, poté jsou nenávratně mazána. Stížnosti, které jsou podávány písemně, se vyřizují písemně, ty, které jsou podávány ústně, se vyřídí ústně. Je prezidentem SKP K., je to čestná funkce. K dotazu obhájkyňě doplnil, že vyřízení věci domluvou je předprocesní jednání a pokud se vyskytnou důkazy o tom, že přestupek byl spáchán, tak tento přestupek může být později projednán. Osoba, která je podezřelá pro špatné parkování, se fakticky stává pachatelem přestupku po jeho projednání. V rámci kontrolní činnosti reagovali na nedostatky zjištěné z činnosti paní R., kdy byl vydán nový číselník a nová směrnice a metodika. Šetření provedla inspekce ředitele a právní oddělení. Není žádná šablona pro projednávání přestupků, strážník vystupuje dle svého svědomí a vědomí a v reálném čase a místě posuzuje škodlivost toho jednání, prověřuje, jestli došlo k naplnění znaku přestupku anebo zda postačí k nápravě dané situace domluva. Nedokáže

odhadnout, s kolika lidmi se v rámci výkonu své činnosti za celou dobu od počátku svého působení ať již u Policie ČR nebo u Městské policie Brno setkal.

Svědék M. Š., bývalý náměstek XXXXX, vypověděl, že u městské policie pracoval od roku 1991 v různých pozicích, od roku 1996 do 2008 působil v pozici náměstka pro výkon, kdy měl na starosti veškerou uniformovanou část policie, všechna opatření. Jednou za čas také vykonával i obecné pravomoci strážníka, dal si službu a chodil i do ulic. Informační systém si městská policie vytvářela sama, pak se přibrala firma. Do roku 2008 měl pod sebou i přestupkové oddělení, pak ji převzal obžalovaný jako náměstek pro výkon. V tu dobu byli úkolováni ředitelem městské policie, jak bylo potřeba. Většinou si vedoucí oddělení řešil svoje věci sám. Ke svému odsouzení uvedl, že vyřešil pro jednu důchodkyni přestupek, která dostala pokutu 2.000 Kč. Přišel na to obžalovaný, byl v tu chvíli již ředitelem, a potřeboval se ho zbavit. Nemá vůči obžalovanému zášť. Tu pokutu tenkrát vyřešil, tak jak to dělali všichni ostatní, tedy požádal paní vedoucí R., aby to vyřešila. Přesně jí neřekl, jak to má řešit, ona se neptala. Pravděpodobně to vyřešila domluvou. Každý strážník byl informován, kdy je možné věc řešit domluvou. To, že věděl, že se věci takto řeší, bylo dáno tím, že měl jako vedoucí možnost nahlížet do informačního systému. Paní R. není jediná osoba, která to vyznačovala do systému, měl k tomu přístup i každý strážník na přestupkovém oddělení. Pokud dostal něco do ruky, většinou to předal na oddělení inspekce na stížnosti a od nich vzešel pokyn, co s tím dál. Bylo to na základě stížností od lidí, kteří přišli, mrskli to na stůl a odešli. Tak se to dostávalo i k němu, nebylo to však na denním pořádku. Když mu přišli na to nestandardní vyřízení přestupku, šel za obžalovaným, že se nějak domluví a že dojde k podepsání dohody o ukončení pracovního poměru. Podepsal dohodu, odešel a následně byl předvolán k výsledku. Obžalovaný mu tehdy řekl, že on sám nikdy přestupek nepodepíše, že ho nikdo nedostane. Další osoby od městské policie odešly dobrovolně, bylo to fakticky celé vedení. Dále k dotazu doplnil, že v případě domluvy bylo nutné, aby se přestupce dostavil na přestupkové oddělení. Nemusel se dostavit, když došlo k porušení zákona ze strany strážníka. Když byl u městské policie, v informačním systému se evidovalo jméno, příjmení, datum narození, bydliště, identifikace. Strážník byl označen číslem, což tam bylo uvedené. Bylo uvedeno, kdo data vložil do informačního systému, zda to byla osoba odlišná od toho, kdo věc vyřídil. Vzhledem k množství věci pak vzniklo přestupkové oddělení. V roce 2008, kdy obžalovaný převzal přestupkové oddělení, tak mu zřejmě nezbylo nic jiného, než pokračovat v té činnosti, co se týká přestupků a jejich dořešování tak, jak se to dělalo do roku 2008. Na poradě vedení mnohokrát obžalovaný obdržel od různých pracovníků různé přestupky k dořešení, přesně si nevzpomene na jména, možná na některá – zastupitelé současní, dnešní, pracovníci, velkopodnikatelé, ředitelé nemocnic. Obžalovaný to měl pravděpodobně dořešit ke spokojenosti přestupců, neví. Určitě byl přítomen tomu, že obžalovaný takto dostal k dořešení přestupek minimálně jednou, některá jména jsou uvedena v obžalobě. K jménům uvedeným v obžalobě uvedl, že P. S. je jeden z důležitých zastupitelů ČSSD, je to přítel obžalovaného. P. K. – pracovník ODS, člen různých dozorčích rad, velmi dobrý známý obžalovaného, jeho jméno bylo možná mezi těmi osobami přestupců. J. P. – velmi dobrý známý obžalovaného. A. P. – městská policie měla velmi dobré vztahy s jeho firmou, pokud jde o odtahy vozidel. M. Ch. – pracovník ODA, velmi dobrý známý obžalovaného, který mu pomohl dostat se do povědomí ODS, aby mohl kandidovat na ředitele. A. P. – známé brněnské jméno a známý obžalovaného. P. G. – XXXXX týmu B. Z., vztah k obžalovanému je přátelský. J. R. – ředitel nějaké stavební společnosti v Brně, vztah k obžalovanému velmi dobrý z hlediska sponzoringu různých akcí sportovního klubu PČR K. E. S. – pokud se neplete, ředitelka XXXXX, velmi dobrý vztah s obžalovaným. J. R. – má nějaký vztah ke K., předseda nebo správce stadionu. Dále doplnil, že jediným člověkem, který mohl úkolovat obžalovaného, byl tehdejší ředitel pan Š. Na poradě se řešila tato jména tak jednou měsíčně. Pokud se týká uvedených jmen, tito lidé za obžalovaným chodívali, potkávali se s ním. Pan R. byl i za ním, pana S. také zná 15 let. Nepamatuje si, že by se na něho pan S. s nějakou takovou žádostí

obrátil, možná to zkoušel. Byly případy, kdy někdo přišel a on to odmítl. Vůbec se neřešily věci typu bodového systému či blokových pokut, pokud nebylo zjištěno, že by strážník pochybil. Dále doplnil, že obžalovaný nepřevzal agendu přestupkového oddělení, ale převzal vedení nad tímto oddělením, které přestupky dořešovalo, k převzetí agendy neměl přístupová práva. Neví, jestli Městská policie Brno má za jeho osobou nějakou pohledávku, není účastníkem žádného civilního řízení. Nikdy neřešil pochybení v dopravě svým příbuzným či známým.

Svědkyňe J. R., vedoucí jednotky projednávání přestupků u Městské policie Brno (t. č. na rodičovské dovolené), vypověděla, že u městské policie pracovala jako strážník, nastoupila do funkce vedoucí jednotky projednávání přestupků. Od roku 2005 byl jejím přímým nadřízeným pan Š., pak obžalovaný, posledním nadřízeným pan K. Jako vedoucí jednotky projednávání přestupků měla na starosti úkolování svých podřízených a také plnila úkoly svých nadřízených. Projednávali pouze přestupky v dopravě, pokud zjistili kompetenci správního orgánu, tak věc odeslali tomuto orgánu. Odhalené přestupky řešili strážníci na ulici, k nim postupovali přestupky informačním systémem, které nebyly dořešeny na ulici. Její informační číslo v systému bylo 0931, měla přístup k dalším číslům zaměstnanců, tuto možnost měli všichni pracovníci tohoto oddělení. Řešila přestupky s konkrétními osobami, díky systému viděla, co viděl běžný strážník, a měla to rovněž v popisu práce. Pokud se osoba na ni obrátila, proběhlo projednání toho přestupku přímo v její kanceláři. Protože měla přístup do systému, ověřila si konkrétní informace a na základě tohoto pak přistoupila k vyřešení záležitosti, a to i domluvou. Pokud byly pochybnosti, že se skutek nestal, ověřovalo se to na revíru a případně zasílalo k dalšímu postupu správnímu orgánu. Nemohlo se stát, aby taková záležitost byla vyřešena domluvou, když nebylo prokázáno spáchání přestupku. Obžalovaný ji kontaktoval většinou telefonicky, dali si většinou schůzku, většinou u něho v kanceláři, kdy jí předal konkrétní číslo jednací, ona měla ověřit v systému, co je to za skutek, jestli tam není opakovanost, dal mi konkrétního člověka a ona mu tyto informace poskytla a pak jí dal úkol či příkaz, aby udělala záznam do informačního systému, že to bylo řešeno domluvou. Nikdy se jí nestalo, že by za ní přišel ten konkrétní přestupce. Když jí toto obžalovaný řekl, neptala se, proč to má takto udělat. Brala to tak, že obžalovaný to vyřešil osobně s tou osobou a ona pouze učinila ten záznam, že to řešil domluvou strážník XXXXX. Pokud se věc klasicky řešila domluvou, bylo to na přepážce, přestupce se představil, bylo s ním vše projednáno, kladly se mu otázky, jako když se projednává přestupek. Na základě těchto skutečností a po zkontrolování toho, zda již přestupce nebyl v minulosti řešen, tak se eventuálně mohlo přistoupit k tomu, že se věc řešila domluvou. Obžalovaný věděl, pokud dotyčná osoba měla již záznam, na toto ho upozornila. Nedělala to, že by vyřešila přestupek a uvedla jiné číslo. Systém umí vygenerovat tyto skutečnosti a nikdy by si to na svou zodpovědnost nevzala, že by tam vyznačila cizí číslo. Své číslo tam psát nemusela, to bylo nastavené automaticky v systému. Obraceli se na ni i strážníci z revíru, aby učinila zápis, protože ten systém nebyl tak dokonalý, takže hlídky neměly přístup. Pokud se týká i věci Š., i v tomto případě jí bylo řečeno, jak má být věc vyřešena, nebylo to její rozhodnutí. Kdyby jí to nesdělili, zeptala by se. Domnívá se, že toto dělala i pro vedoucího pana K. i pro pana Š., neví přesně, kolik toho bylo. Domnívá se, že za vyznačování záznamů nebyla zvlášť odměňována. Pokud přišla osoba a věc byla vyřešena domluvou, určitě žádnou odměnu nepřijala. Pokud někde v informačním systému u události není uveden úplný záznam, bylo to tím, že obžalovaný, když spolu komunikovali, tak jí dal údaje, které tam měla zaznamenat, a ty se tam objevily. Dále nepátrala, udělala záznam. Nepřemýšlela o tom, zda ten záznam je dostačující (např. Ch. – zastupitel), brala to jako fakt, neřešila to. Nedokáže říct stoprocentně, jestli dostávala neúplné údaje bez dat narození, SPZ i od pana Š., pana K., nedokáže říct. Nedokáže celkově odhadnout, kolik taktových věcí na základě žádosti od obžalovaného vyřídila. Neví, proč si to nevyznačoval sám obžalovaný, bylo to asi tím, že oni byli specializované pracoviště a znali výborně systém a jakým způsobem se to má správně vyznačit. Neměla důvod si cokoli zjednodušovat. Systém ji generoval jako

osobu, která záznam provedla, proto do poznámky dávala, že bylo řešeno jinou osobou, což byl obžalovaný. V jiných případech by neměla důvod tam psát tu poznámku, pokud by tu věc řešila osobně. Neupomínala obžalovaného o doplnění údajů, pokud jí je sdělil neúplně, vždy tam musela být uvedena registrační značka vozidla. Pokud jde o skartaci záznamů, je to nastaveno automaticky, že se data vymazávají ze systému po třech letech. Spisy jsou vedeny elektronicky, pokud se nějaká věc postupovala správním orgánem, tak se spis vyhotovoval i v písemné podobě. K projednání přestupku byl příslušný pouze strážník, nemohl tak učinit civilní zaměstnanec. Domnívá se, že by neprováděla pokyny nadřízeného, pokud by byly v rozporu se zákonem. Uvedené jednání považovala za učiněné v rámci zákona, neboť řešení domluvou je strážníkům umožněno. Nerozvíjela tu teorii dál, jestli to je nějaké nezákonné. Na poradě se projednávalo i to, že je třeba omezit počet věcí řešených domluvou. V průběhu měsíce se k nim dostaly tisíce parkovaček. Probíhala kontrola, zda tyto konkrétní parkovačky jsou zavedeny v informačním systému a opravovaly se nesrovnalosti. Systém automaticky pak do sedmi dnů, pokud se přestupce nedostavil, tak se to generovalo do lustrace atd. Držitel čísla, které bylo vepsáno do informačního systému v kolonce řešitele události, se nemusel nikdy dozvědět, že je to tam takto uvedeno, musel by to konkrétně zjišťovat. Osoba, s níž je věc vyřízena domluvou, se nazývala přestupcem nebo možná pachatelem, přesně si to již nepamatuje, jaké přesné označení je v systému uvedeno. Neví o tom, že by se do systému stejná řešení vyznačovala různě. Obžalovaného se neptala, odkud si zjišťoval čísla jednacích, která jí předával k vyřízení. Nikdy nepoužívala kartu události, s ní nepracovala, rozklikávala si při zápisu jednotlivá okýnka. Při doplňujícím výsledku pak uvedla, že si trvá na tom, že zápis dělala a pokud byl pokyn od obžalovaného k tomuto záznamu, vyznačila tam, že to řešil obžalovaný. Je-li tam uvedeno, že to řešil strážník XXXXX, znamená to, že ji obžalovaný konkrétně zavolal nebo jí předal lísteček s nějakými jmény, jak předkládá. V některých případech takové lístečky dostávala i od předchozího ředitele či náměstka. Posílali to i strážníci z okrsku. Pokud je v kartě události uvedeno „subjekt byl ověřen dokladem“, znamená to, že přestupce předložil řidičské oprávnění nebo se to ověřovalo přes evidence a provedla se lustrace té osoby. Dříve se rovněž volalo na operační středisko. Při zápisu záznamu do informačního systému se mohlo stát, že čas projednání více přestupků s různými přestupci je shodný či časově blízký. Nemohlo se to stát, pokud věc byla řešena přímo na okýnku s přestupcem. Registr řidičů se lustroval přes pracoviště městského operačního střediska, přístup do Centrální evidence obyvatel byl omezen. K předloženým lístečkům doplnila, že po svém prvním výsledku se snažila dohledat nějaké dokumenty podporující její tvrzení, kdy našla tyto tři listiny, které předložila soudu. Měla je založené na pracovišti v zamčené skříni, netušila, že tam budou. V té době, kdy ji obžalovaný úkoloval, to měla za oprávněné úkolování. Ví, že i na ni bylo podáno trestní oznámení, byla minulý rok jednou na výsledku. Pokud se týká interní pošty na městské policii, jednalo se o skříňku umístěnou na ulici Štefánikova, kde byly jednotlivé šteláře označeny konkrétním revírem či oddělením. Z jejich oddělení pro poštu jezdila ona nebo její zástupce R.. Úkolové listy na jednotce projednávání přestupků neměli, protože ta práce byla stále se opakující. A na lístečkách od obžalovaného byli vždy s obžalovaným domluveni, že provede záznam do informačního systému. Nebyl důvod, aby na tuto záležitost byl úkolový list, byl to ústní pokyn a ona ho splnila. Písmeno „D“ uvedené na těch konkrétních lístečcích znamená domluva. „VJPP“ je vedoucí jednotky projednávání přestupků, tam i u čísla jednacím je zjevné, že je to v dopravě, není důvod toto psát ještě na lísteček. Vylučuje, že by provedla záznam, kde by jako řešitele uvedla civilního zaměstnance městské policie.

R. R., nyní vedoucí jednotky projednávání přestupků u Městské policie Brno, vypověděl, že v současné době zastupuje paní R., která je na rodičovské dovolené. Na jeho oddělení se řeší veškeré přestupky v dopravě, kdy na místě není zjištěn pachatel nebo přestupce. Měl přístup do informačního systému a oprávnění řešit přestupky. V současné době se to neřeší, je od loňského roku nastaven nový systém, kdy se přestupce či provozovatel vozidla dostaví na

jednotku a řeší se to na okýnku, kde je nainstalováno nahrávací zařízení. Je tam deset strážníků, kteří se točí na okýnkách ve dvanáctihodinových směnách. V minulosti věci řešil i domluvou, ale je to za podmínku, že je přestupek spolehlivě zjištěn, přestupce s přestupkem souhlasí a není uložena bloková pokuta. V ojedinělých případech to řešil i bez přestupce, kdy se k tomu přestupce písemně vyjádří a zohledňuje se povaha přestupku, minulé záznamy přestupce či to, že je např. přestupce z druhé strany republiky. Pokud je věc vyřešena domluvou, je taková osoba vyrozuměna e-mailem nebo telefonicky. Pokud se o přestupek nejedná, nelze danou věc řešit domluvou, věc se ukončuje vyznačením, že věc nelze projednat, pokud je tam pochybení strážníka. V dalších případech se to postupuje správnímu orgánu. Pochybení strážníka znamená, že na místě vyhodnotil špatně situaci. Stalo se, že byl požádán o vyznačení nějakého přestupku v informačním systému, ale stávalo se tak málo, spíš, když zastupoval paní vedoucí. Neměl důvod tam vyznačit jiné číslo strážníka, než mu bylo sděleno. Probíhaly kontroly a nedostatky zjištěny nebyly. V interních předpisech nebylo, aby věci byly domluvou vyřizovány co nejméně, ale bylo o tom hovořeno na nějaké poradě. Nikdy nebyl úkolován obžalovaným. Změna v řešení přestupků nastala na podzim 2012, bylo to na pokyn inspekce, která řešila stížnosti občanů. Dále doplnil, že písemné vyjádření přestupců se zakládalo do archívu a do informačního systému se to vyznačilo v kolonce „podrobně“. Rozdíl v tom, zda byl přestupce fyzická či právnická osoba nebyl do doby, kdy začala platit nová úprava zákona č. 361/2000 Sb., kde je dána odpovědnost provozovatele. Ty firmy se rovnou předávali magistrátu k vyřízení, to bylo někdy začátkem roku 2012. Do té doby, pokud bylo zjištěno, že provozovatelem vozidla je právnická osoba, tak se napsala výzva na statutární orgán té firmy a ten se k tomu vyjádřil či poslal k vyřešení konkrétního řidiče. Na paní R. se prakticky se žádostmi obraceli všichni, kteří neměli přístup do informačního systému. Ví o tom, že paní R. jezdila za obžalovaným řešit nějaké věci, jednalo se o nějaké přestupky, ale podrobnosti neví. Jezdila tam tak jednou za dva měsíce. Nepřipouští se, aby byla věc vyřešena domluvou přes zástupce toho přestupce. K dotazu dále uvedl, že každý přestupek dostane číslo v informačním systému, ne vše je vedeno elektronicky, že by se dělal scan dokumentu, pokud se někdo vyjádří písemně. Dopisy se vedou ve spisu a zůstávají založeny, pokud se nepředávají správnímu orgánu. Mělo by to být založeno pět let v archívu, elektronické události se po třech letech mažou. Ve stálé nabídce informačního systému lze zadávat jen to, co nabízí tzv. ruleta, tj. označení osoby jako přestupce, podezřelý, svědek a ve způsobu projednání je buď bloková pokuta nebo domluva, jiná možnost tam není, ostatní věci se předávají správnímu orgánu. Vezli-li by někdo někoho k lékaři a spáchal-li by při tom přestupek, šlo by věc vyřešit domluvou. Je to zaneseno v informačním systému, ale záleží i na tom, zda přestupce má či nemá předchozí záznamy, takže klidně i za to může dostat blokovou pokutu. Pokud by se jednalo o krajní nouzi, muselo by se to předat k posouzení správnímu orgánu. Nemají možnost např. odložit věc či nějakým jiným způsobem dořešit, to jim zákon nedovoluje. Pokud by se někdo ze strážníků odchýlil od daného postupu v případě zjišťování přestupku, řeší to inspekce ředitele městské policie. Pokud by podřízený dostal pokyn od nadřízeného v rozporu se zákonem, má povinnost toto nahlásit. Doplnil, že měsíčně dostávají tak 6.000 věcí k vyřízení, parkovačky se předávají na poradě jednou týdně interní poštou. Jednou týdně je i porada, pokud je potřeba, jezdí se na ředitelství akutně. Minimálně tak dvakrát týdně jezdí z Křenové na Štefánikovu řešit nějaké věci. Za vložení data do informačního systému odpovídá ten, kdo je tam vkládá. Osoba oprávněná vkládat záznamy do informačního systému tam může vyznačit číslo jakéhokoli strážníka a ten se to nedozví, pokud by si nedělal lustraci. Nevzpomíná si, že by inspekce prováděla kontrolu, zda nebylo manipulováno se záznamy v informačním systému.

M. Ch., ředitel reklamní agentury a místopředseda Komise bezpečnosti veřejného pořádku Magistrátu města Brna, vypověděl, že se s obžalovaným potkával na jednání v rámci zastupitelstva, na jeho jmenování se nepodílel, obžalovaného jmenoval primátor. Komise nevykonává kontrolní činnost nad městskou policií, pouze dává podněty městské radě. Dále

vedl, že si není vědom toho, že by byl řešen jako přestupce. V roce 2010 měl možnost užívat služební vozidlo, jednalo se zn. KIA Sorento, registrační značku si nepamatuje. O přestupku z 5. 2. (2010) neví. Pokud se týká parkování na N. ulici v Brně, mnohokrát tu řešili problémy s parkováním, kdy jsou zde místa vyhrazená pro Magistrát města Brna, přičemž zde parkují jiné vozy. Na této ulici se jednalo asi o parkování v době, kdy jezdí na Dopravní podnik, protože je členem dozorčí rady Dopravního podniku. Mohlo se stát, že zaparkoval mimo vyhrazené místo, takto to udělal i jednou na Zelném trhu, kdy na to upozornil i přítomného strážníka městské policie. Má za to, že u Dopravního podniku ale vždy stál na vyhrazeném parkovacím místě. Neví, jak se jeho iniciály dostaly do informačního systému Městské policie Brno. Za účelem vyřízení přestupku se určitě na obžalovaného neobrátil. Obracel se na něho pouze veřejně v rámci jednání příslušné komise. V rámci jednání se řešila i dopravní situace v Brně, kdy mohlo dojít k tomu, že se vyjadřoval i k otázce parkování.

J. R., XXXXX., vypověděl, že se s obžalovaným zná ještě z doby, kdy oba sloužili na stejném odboru u kriminální policie SNB. On se dostal do podobné situace, v jaké se nyní nachází obžalovaný, že se ho snažili zbavit, ale nakonec byl Nejvyšším soudem osvobozen. Od té doby se s obžalovaným vídává tak jednou za půl roku, ale kamarádi nejsou. Občas bývá řešen Městskou policií Brno pro přestupky v dopravě, stává se to tak jednou za dva roky. Pokud jde o 28. 4. (2010), kdy měl jet vozidlem KIA, které stále používá, nepamatuje si, že by spáchal nějaký přestupek. Nikdy by se nesnížil k tomu, aby kvůli 200 Kč šel za někým orodovat, aby mu to vyžehnil. Jediná možnost je ta, že pokud se to skutečně stalo, že někde parkoval a obžalovaný to měl řešit, měl v té době průkaz ZTP a je možné, že se strážníci nepodívali za okno a pouze si opsali SPZ a poslali mu nějakou předvolánku. Možná pak obžalovaný, aby zachránil pověst Městské policie Brno, že dostal nějakou předvolánku, přestože je držitelem průkazu ZTP, tak to vzal nějakým způsobem. Určitě to neřešil ze zjištěného důvodu. Dále k předloženým fotografiím (č.l. 222) uvedl, že se jedná o jeho auto, pokud to strážníci fotili takhle zezadu, nemohli si všimnout, že má průkaz ZTP, takže je to ostuda městské policie. V současné době již ten průkaz ZTP nemá, sebrali mu ho, byl to průkaz syna, který měl těžký úraz. Do roku 2013 ten průkaz měl.

J. I., konzultant společnosti XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná pouze ze společenských akcí, které navštěvuje jako představitel společnosti XXXXX. Mimo tyto akce se s obžalovaným nepotkával. Není si vědom toho, že by někdy páchal přestupek, který by byl řešen městskou policií. V roce 2010 užíval Subaru, v roce 2009 je možné, že měl Audi A6 s pražskou registrační značkou, protože Audi bylo v majetku leasingové společnosti. Neví, že by měl stát někde dvěma koly na chodníku na ulici Pellicova. Neví, jak k tomu mohlo dojít, ale z knihy jízd je zřejmé, že v tu dobu auto užíval. Obžalovaného nekontaktoval, aby nějakým způsobem tento přestupek řešil, v tu dobu se s obžalovaným ani nepotkával. Nedomnívá se, že by to udělal obžalovaný z vlastní iniciativy, nemyslí si, že by obžalovanému jeho jméno něco říkalo. Doplnil, že toto vozidlo nemělo na sobě logo Starobrno nebo Heineken.

J. T., jednatel společnosti zabývající se divadelními technologiemi, vypověděl, že obžalovaného nezná, viděl ho pouze v médiích. Nemůže se vyjádřit, zda v době převodu automobilu na kolegu D. byl zván k projednání nějakého přestupku. Jednalo se o Škodu Octavii, kterou asi před 3,5 lety převedl na kolegu „, jen ho ještě po přepisu na kolegu nějakou dobu užíval, než dostal nový automobil. Nepamatuje si, kdy podepsali kupní smlouvu. Po podpisu této smlouvy auto používal asi 1,5 měsíce. Neví, jestli dne 3. 8. 2010 vozidlo řídil nebo ho řídil pan D. Je možné, že parkoval na ulici Burešova v Brně, občas tam parkuje, protože manželka tam blízko pracuje. Neví, zda se pan D. zná s obžalovaným.

M. D., ředitel společnosti XXXXX, vypověděl, že obžalovaného nezná a nikdy se s ním nepotkal. S panem T. udělali přepis automobilu, ale protože si objednal Renault v době prázdnin, ještě to auto asi dva měsíce užíval. Až když vypovídal na policii, tak zjistili podle opravy auta, kdo v kterou dobu to auto užíval. O přestupku se dozvěděl až na policii. Nemá žádný vztah k adrese Burešova 16 v Brně, nejezdívá tam. Neví o nikom z blízkých, že by měl známé u Městské policie Brno. Nic mu neříkají jména R., Š. či R.

V. S., bez zaměstnání, vypověděl, že obžalovaného nezná. Byl majitelem vozidla Škoda Felicia, které předloni daroval synovi. Nevzpomíná si, že by byl někdy projednáván pro přestupek s tímto vozidlem. Pokud se týká špatného parkování na ulici Pellicova, je možné, že tam stál. Pomáhal paní L. přenést skříňku, co si zakoupila. Zavolala mu přes nějakou svou známou, protože v té době podnikal jako hodinový manžel. Zaparkoval na Pellicove, pomohl to odnést do bytu a smontoval skříň. Lístek na autě byl. Když pak mluvil s paní L., neví, jestli to bylo ještě téhož dne, tak říkala, že se pokusí nějak to zařídit. Je tam zákaz, ale risknul to, že je to jen na chvíli. Doplnil, že blokový lísteček předal L., ona řekla, že se to pokusí nějak zařídit. Poté ho už nekontaktovala, nic si o tom nezjišťoval. Neví, jestli L. zaplatila pokutu. Na městskou policii volán nebyl. Dále doplnil, že je mu to nepříjemné kvůli L., která mu tehdy pomohla.

R. N., ředitel XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná z doby spolupráce Brněnských komunikací a Městské policie Brno, protože jednu z agend, kterou vykonávala městská policie – odtahy vozidel, resp. překážky silničního provozu – převzala akciová společnost Brněnské komunikace. Tuto agendu město rozhodlo, že budou vykonávat ve spolupráci s Městskou policií Brno, od té doby se zná s obžalovaným. Tato součinnost i nadále mezi Brněnskými komunikacemi, a. s., a Městskou policií Brno probíhá. Vozidlo, které užíval v roce 2010, byla nepochybně Škoda Octavia, registrační značku si nepamatuje. Nevzpomíná si, jestli byl v rámci Brna projednáván pro přestupek městskou policií, není si vědom žádného přestupku. Považuje za málo pravděpodobné, že by vozidlo užíval někdo jiný než on sám. Neví, jak se záznam o přestupku mohl objevit v informačním systému Městské policie Brno. V minulosti asi měl nějaký přestupek, ale to bylo s jeho soukromým vozidlem. Na adrese XXXXX v Brně žije jeho matka, je možné, že tam parkoval, ale neuvědomuje si, že by spáchal tento přestupek. Dále doplnil, že si s obžalovaným tykají, úzce spolupracovali. Rovněž si tykal s bývalým ředitelem Městské policie Brno panem Š., podobně s tehdejším náměstkem panem Š. V současnosti se zná i s novým ředitelem Městské policie Brno. Nevzpomíná si, zda v rámci řešení nějakého přestupku měl možnost či tendenci kontaktovat pana Š. nebo Š., aby v jeho prospěch něco zařídili. K dotazu obžalovaného doplnil, že někdy od roku 2007 se rýsovaly nějaké změny v městské policii, z čehož následně vyplynulo i to, že by některé činnosti, které doposud vykonávala městská policie, mohla vykonávat nějaká servisní organizace, což mohlo být kolem roku 2008 či 2009. První jednání, které v této věci vedl, bylo s tehdejším náměstkem ředitele pana Š.

P. S., XXXXX, vypověděl, že vztah s obžalovaným byl pracovní v důsledku jeho práce v městské samosprávě. Nepamatuje si na konkrétní případy, kdy s ním byly řešeny nějaké přestupky v dopravě, ale nevylučuje to. Za poslední x let se domnívá, že žádný právní delikt při řízení vozidla nezpůsobil. Bezesporu byl předvolán na městskou policii jako každý, kdo žije v tomto městě s nedostatkem parkovacích míst, sám navíc bydlí na ulici XXXXX, kde nelze zaparkovat. Možná tak jednou za rok, za 1,5 roku byl pokutován, není schopen to říci přesně. Na Křenové asi nic neřešil, neví, jestli řešil někdy nějakou věc na místě se strážníkem. Po předložení fotografií na č.l. 316 a 317 uvedl, že podle registrační značky se jedná o jeho vozidlo, ale nepamatuje si na to. Pokud je v informačním systému městské policie uvedeno, že věc byla vyřízena domluvou, zřejmě byl ve správním řízení domluvou potrestán, nepamatuje si, jak to

probíhalo. Domnívá se, že obžalovaný měl možnost to udělit, určitě své povinnosti nebo své možnosti nepřekročil. Neví, jestli obžalovaný ví, jakým vozidlem jezdí či jaké má toto vozidlo registrační značku. Na Městské policii Brno znával dříve Š., který byl členem jejich organizace ČSSD. Neumí si vysvětlit, že v kartě události není uvedeno jeho jméno, ale pouze vozidlo, a přitom je věc vyřešena domluvou. V přípravném řízení se jej policista ptal na odtah jeho auta, asi tedy musel pokutu zaplatit, nepamatuje si to. Vozidlo mu bylo odtaheno tak 2x – 5x. Když bylo odtaheno, předpokládá, že platil za odtah i za přestupek. Pokud je někde uvedeno, že přestupek z 22. 12. odmítl řešit tím, že si ho dořeší sám, neumí na toto odpovědět. Není si vědom toho, že by se někdy obrátil na obžalovaného s vyřešením svého přestupku, neví, zda se někdy na někoho obrátil s žádostí o vyřešení přestupku.

J. R., důchodce, vypověděl, že působí jako předseda dozorčí rady či představenstva či jako člen dozorčí rady ve více společnostech. Obžalovaného zná z různých společenských akcí, také se sešli při společné akci se sportovním klubem Kometa, kdy tato vlastnila lyžařské výtahy a různé likusáky na Dolní Moravě a jednali o společné investici, kdy K. vložila do vzniklé akciové společnosti tento svůj majetek a on to dorovnal finančně a vybudovali tak společně na Dolní Moravě areál. K. tam má 1,6 %, sám s manželkou vlastní 85 % majetku. Obžalovaný byl prezidentem sportovního klubu, jednání vedl s panem R. Dopravní přestupky páchal, především se jednalo o překročení rychlosti, jednu dobu měl i dost bodů. Pokud jde o Brno, tak se jedná o špatné parkování. Když to jde, tak to řeší šéf jeho dopravy, kterému dá instrukce, on tam zajde, zaplatí dvě stovky za firmu a je to. Na ten konkrétní přestupek se špatným parkováním si pamatuje, byl pozván na městskou policii, aby podal vysvětlení. Ten přestupek byl někdy začátkem ledna 2011, a když zjistil, že to bylo u R., vzpomněl si, že ten večer měl jít s manželkou na koncert do R., zdržel se v práci, dojel tam a nemohl najít místo na zaparkování. Jediné volné místo bylo vedle té napájecí stanice Dopravního podniku města Brna, je tam obchvatová komunikace a u toho je zákaz vjezdu kromě vozidel Dopravního podniku. Když tam najížděl, stála tam hlídka městské policie. Stáhl okýnko a řekl jim, že spěchá na koncert a potřeboval by tam zaparkovat. Oni nic neřekli, má dokonce pocit, že někdo z nich kývl hlavou, tak tam najel, nebyl jediný. Když se vrátil po koncertu, měl tam lísteček od městské policie. Tak si řekl „kreténí nejhrubšího zrna“. Je možné, že v tu dobu navštívil i obžalovaného v jeho kanceláři kvůli té investici, tak se mu o tom asi zmínil, byl fakt nahněvaný. Nemá problém uhradit dvě stovky, když pochybí, ale v tomto případě necítil, že by pochybil. Nijak se s obžalovaným dobře neznal, vykali si. Lísteček nikam neposílal, asi ho ve zlosti i vyhodil, platit to nešel. Nevylučuje, že se o tom obžalovanému zmínil, protože ho to vytočilo. K dotazu dále doplnil, že obžalovaný se mu při té příležitosti zmínil, že strážníci občas pochybí.

P. K., podnikatel, vypověděl, že obžalovaného zná z titulu své pozice předsedy představenstva XXXXX, kdy se poznali asi před 3 – 4 roky. Určitě za svůj život spáchal nějaké přestupky, byl určitě projednáván i Městskou policií Brno, ale na konkrétní věci si nevzpomíná. Vozidlo Mercedes určitě řídil v roce 2011, na to špatné stání na ulici Novobranská si pamatuje. Zaparkoval dle svého názoru na místě zcela normálním, zaplatil za parkování, nemohl nalézt místo na vyhrazeném parkování pro členy představenstva Dopravního podniku města Brna. Předpokládá, že byl předvolán na projednání přestupku, že dostal bloček. Myslí, že došel na nějakou stanici městské policie, kde se to dořešilo domluvou a tím to skončilo. Ani neví, kam by šel řešit ten přestupek. Neuvědomuje si, jestli to šel řešit na Křenovou. S obžalovaným v životě něco takového neřešil, ani by ho to nenapadlo z jeho pozice a funkce. Neví, proč v kartě události je uvedeno, že věc s ním řešil obžalovaný. Neví, jestli mu tehdy přišla nějaká obsílka či našel lístek. Neví, proč jeho totožnost byla zjištěna až na základě občanského a řidičského průkazu dne 16. 5. 2011, neví, komu doklady ukazoval.

J. P., majitel stavební firmy XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná již delší dobu z jeho působení u Policie ČR, kdy jeho firma získala nějaké drobné zakázky pro policii. Poslední dva roky se více spřátelili, neboť mají společného koníčka – výrobu vína. Sportovní klub PČR K. zná také, zná i současného ředitele. Za posledních pět let měl nějaké přestupky na úseku dopravy za rychlou jízdu, přišel o nějaké body. V Brně měl také nějakou překročenou rychlost a parkování, ale to řešil na Městské policii Brno nebo přímo na místě se strážníkem. Má asi 25 firemních aut, přestupků asi bylo více. Přestupky jsou adresovány na firmu, pokud se zjistí, kdo řídil, zodpovídá se ten dotyčný řidič, toto zařizuje dispečerka. S vozidlem Citroën XXXXX jezdí převážně sám, někdy s ním jezdí jeho manželka, je registrováno na firmu. Ke konkrétnímu přestupku uvedl, že tam asi parkoval, je to poblíž sídla jeho právní zástupkyně. Pokud dostal nějakou výzvu, byl na Křenové několikrát, možná tam byl i v tomto případě. Dole na recepci jsem byl odeslán k nějakému okénku, tam jsem to párkrát řešil. Naposledy tam řešil nějaké parkování, obešlo se to asi bez peněz. Nedokáže si vysvětlit, proč by v informačním systému Městské policie Brno bylo uvedeno, že s ním přestupek řešil obžalovaný. Neměl důvod se mu zmiňovat, že byl na Křenové. Strážníci na Křenové by určitě nevěděli, že se zná s obžalovaným. Nevylučuje, že ho někteří zaměstnanci na Křenové dokážou zařadit, když před dvěma roky prováděli opravu fasády na této budově, takže se tam pohyboval. Dále doplnil, že využívá znalostí obžalovaného při posuzování svých vín, která vyrábí, konzultují rozborů atd. V tomto ohledu spolu komunikují jedenkrát týdně i častěji.

V.H., majitel stavební firmy XXXXX, vypověděl, že se s obžalovaným občas potkával na společenských akcích, s obžalovaným si tyká. Někaké přestupky v dopravě spáchal, asi to bylo kvůli překročení rychlosti. Není si vědom, že by někdy špatně parkoval. Mají více aut, s některým jezdí dcera či jiní rodinní příslušníci. Pokud se týká přestupku na ulici Kronova, to jméno ulice mu nic neříká. Nevěděl, že by tento přestupek spáchal, asi se jednalo o osobu blízkou. Vylučuje, že by nějaký přestupek řešil s obžalovaným. Manželka ani dcera neznají kontakt na obžalovaného. Na městské policii znal předchůdce obžalovaného pana Š., jinak tam nezná nikoho. S panem Š. také neřešil žádný přestupek. Nebyl obeslán, aby se někam dostavil. Předmětné vozidlo je evidováno na jeho osobu. Společnost XXXXX je jeho společnost, spolupracovala s Městskou policií Brno již za ředitele Š. Jednalo se o výběrové řízení na dodávání pneumatik.

J. R., XXXXX, vypověděl, že není ve služebním poměru k policii, jedná se o občanské sdružení. Obžalovaného zná asi 35 let jako sportovce. Obžalovaný byl jedním ze zakládajících členů jezdeckého oddílu Komety Brno, kde pracoval postupně jako místopředseda, předseda, různě se to střídalo, později pracoval ve výkonném výboru celého klubu, kde pracuje dosud. Nikdy osobně se svým autem neřešil žádný přestupek u městské policie. Ani za klub XXXXX nic neřešil. O ničem nevěděl do doby, než byl předvolán. Pokud by něco takového bylo, je osobou oprávněnou takové záležitosti řešit. Předmětné vozidlo Ford, r. z. XXXXX je vozidlem sportovního klubu, jezdí se s ním na různé sportovní akce. Knihu jízd nemají. Neví, jak se dostala karta přestupku do informačního systému městské policie. Na 99,9 % s tím vozidlem tehdy jel nějaký policista, nemá tušení, jak to tehdy řešil. Lze si představit, že z lustrace vozidla vyšla jeho osoba, ale vozidlo je registrováno na klub. Za 25 let spolupráce jej znají všichni. Neví, proč je u přestupku vyznačen obžalovaný jak ten, kdo přestupek řešil. Z městské policie se zná se všemi z vedení, určitě i s některými strážníky. S tím vozidlem nejel asi 7 – 8 let. Nelze dohledat, kdo ten den řídil vozidlo. Neví, proč byl ztotožněn jako řidič.

E. S., podnikatelka, vypověděla, že obžalovaného téměř nezná, potkali se možná na nějaké společenské akci, nestýkají se. Vozidlo Škoda Superb je její společnosti, užívají ho členové představenstva a členové dozorčí rady, vozidlo bývá zaparkované v sídle firmy na ulici Jungmannova. Sama je neřidič, nechává se vozit. Není si vědoma, že by řešila přestupek na

ulici Slovinská, je to ulice, která je kolmá na ulici Jungmannova, kde má firma garáž. Nikdy nebyli kontaktováni městskou policií kvůli řešení tohoto přestupku. Jinak by to řešila jako předsedkyně představenstva sama. Neví, jak se tato karta přestupku objevila v informačním systému městské policie. Nikdy obžalovaného nekontaktovala s prosbou, aby toto vyřešil. Nebyla nikdy volána k nějakému projednání přestupku.

J. K., XXXXX, vypověděla, že se s obžalovaným zná z plnění pracovních povinností, nemají žádný přátelský vztah. Přestupky na úseku dopravy nejsou u ní každodenní záležitostí, svých přestupků si je vědoma a řeší je, pokud jsou po právu uplatňovány. Není si konkrétně vědoma toho, že by měla někoho kontaktovat ohledně řešení přestupku. Ohledně konkrétní situace ví, že obdržela poštou nějakou pokutu a byla si vědoma, o co se mělo jednat. Jednalo se o den 13. 2. 2012, kdy ji vedly určité okolnosti k nesprávnému parkování. Byla zklamaná z jednání městské policie, tak se o tom zmínila svému kolegovi G., nějak to s ním řešila. Ten to měl při nějakém dalším jednání zmínit u obžalovaného, kdy se ptal rovněž na používání výjimek pro parkování, jedná se o kartičku „Lékař ve službě“. V ten konkrétní den se jednalo o parkování u porodnice, kdy za oknem svého vozidla má neustále předmětnou kartičku „Lékař ve službě“. Tuto kartičku tam cíleně nedala, jedná se o služební vozidlo a ta kartička je tam pořád. Poštou jí byl doručen bloček, přesně si to nepamatuje, na základě kterého se dozvěděla, že špatně parkovala. Toto jen řekla G. a dál to neřešila. Ale posléze se zkontaktovala s obžalovaným a věc projednali. Přesně si detaily nepamatuje, ale obžalovanému řekla, že si nemyslí, že by to bylo správné jednání od strážníků, vysvětlila, že vezla do porodnice sestru, že asistovala při porodu, vzala si nějaké utišující léky a o auto se dále nestarala. Přestupek ze dne 26. 2. 2010 spáchaný vozidlem VW si vůbec neuvědomuje, neuvědomuje si, že by byla vyzvedávat odtahované vozidlo, nedělá to často. Odtah vozidla Mercedes si také neuvědomuje. Ohledně přestupku ze dne 17. 5. 2012, kdy vozidlo BMW je registrované na XXXXX, tam není jednatelka a na okolnosti si nepamatuje. S tím vozidlem jezdí i další osoby. Pokud je tam uvedeno, že se přestupce odvolává na osobu blízkou, na to neodpoví. Tím, že přestupek s obžalovaným projednala, nemínila telefonický rozhovor, který jí byl přehrán, ale jednalo se o schůzku, která byla před či po tomto hovoru, neumí to zařadit, kdy vysvětlovala okolnosti toho jejího zaparkování. Domnívá se, že schůzka proběhla v kanceláři obžalovaného, že se dostavila na městskou policii. Osobně obžalovanému nic nezasílala, neví, proč v telefonním hovoru obžalovaný říká, že od ní dostal „v krásné obálce méně hezkou obálku“. Nevzpomíná si, jak se s obžalovaným domluvila na osobní schůzce. Obžalovaný pracoval na ulici, která je pokračováním ulice Lidická, určitě tam někdy byla, neví, jestli to bylo v roce 2012. Když za obžalovaným přišla, čekala tam na ni asistentka obžalovaného, použily výtah. Její návštěva se nikam neevizovala. Nepamatuje si, jak se jmenoval ten lístek, co jí byl doručen poštou. Je možné, že se jednalo o výzvu k podání vysvětlení. Až následně se dozvěděla, že cedulka, kterou používali, není řádnou výjimkou. Nepamatuje si konkrétně, co se řešilo při schůzce s obžalovaným, důležitý pro ni byl výsledek, že nejsou podmínky pro to, aby platila pokuta. Nedokáže říci, zda vozidlo, kterým byl spáchán předmětný přestupek, používal někdy G.. Své jednání považuje za správné, byla to pro ni mimořádná situace, neudělala by to jinak i dnes.

H. K., důchodkyně, vypověděla, že před důchodem se živila jako OSVČ v oboru keramika. Obžalovaného zná pouze z tisku, osobně se s ním nesetkala. Na městské policii nezná nikoho. Pokud se týká přestupku, je to její vozidlo, ale není si vědoma, že by ho v uvedený den řídila. Jezdí tím vozidlem minimálně, spíše s ním jezdí syn nebo manžel. Není si vědoma toho, že by byla předvolána k řešení tohoto přestupku. Manžel je v důchodu, předtím pracoval ve XXXXX jako kontrolor, nepůsobil v žádných obchodních společnostech. Manžel si dělá doma víno. Jméno J. P. jí něco říká, ale osobně ho nezná.

J. M., konstruktér u firmy XXXXX, vypověděl, že obžalovaného vidí u soudu poprvé v životě. Dopravní přestupek měl v roce 1993, poté už nic. Ten předmětný přestupek se týká jeho syna, dozvěděl se to až na policii. S tím vozidlem Mercedes Vito nemá nic společného, je evidované na firmu, kde jeho syn pracuje, je to firma XXXXX. Neví, jestli se syn ptal, zdali někde uváděl jeho iniciály. Myslí si, že syn říkal, že nic takového neudával. Neví, jak se číslo jeho řidičského průkazu dostalo do karty události. Nikomu toto číslo neposkytl. Vylučuje, že by byl veden jako přestupce u městské policie. Zná majitele firmy XXXXX J. C., patří do okruhu jejich velké rodiny. Pan C. jej o nic nežádal, k jeho dokladům se nemohl dostat.

Svědék J.M., zaměstnanec společnosti XXXXX, vypověděl, že obžalovaného nikdy neviděl. Vozidlo Mercedes Vito je vozidlo, které používají ve firmě, když je potřeba jet na nějakou akci. Pokud jde o přestupek na přehradě v květnu 2012, auto zaparkoval, ten den s ním jezdil, další den byl od policie ústřížek, že tam vozidlo nemělo parkovat, i když tam měli parkovací kartu, kterou normálně používali. Bylo to v době ohňostrojí, bez povolení vjezdu by se tam nedostali. Ten večer tam měli akci jednak k založení firmy, jednak pro jejich klienty. Navážel tam věci. Tu parkovačku vzal a dal ji jejich šéfovi, on říkal, že to vyřeší. Považoval tu pokutu za neoprávněnou. Jeho šéf je pan C. Pak se o to víc nestaral, považoval to za vyřízené. Nedokáže si vysvětlit, proč v kartě události figuruje jeho otec, nikde nic nehlásil, nečinil žádné kroky. Číslo občanského průkazu dával panu C., kdyby to bylo potřeba. Nepamatuje si, zda dával i číslo řidičského průkazu. Měl za to, že výjimka platí z toho důvodu, že zajišťovali technicky tu akci, auto bylo využíváno i v průběhu té akce. Neví o tom, zda má jeho šéf vztah k obžalovanému. Dále doplnil, že ten den tam stálo více vozidel, všechna musela mít parkovačku. Jejich firma dostala hodně technických vjezdů, zajišťovali tam i jiné akce v rámci Ignis Brunensis. Parkovačky jsou nepřenosné. Technický vjezd platil od 23. 5. do 15. 6. 2012, je to tam uvedené. Do prostoru mohli kdykoli vjet, kdykoli zaparkovat či tam vozidlo nechat.

J. D., zaměstnanec společnosti XXXXX, vypověděl, že obžalovaného nezná, nikdy se nepotkali. Vozidlo Volvo, které řídil, bylo firemní, bylo to při akci Ignis Brunensis. Měli pro všechna vozidla povolení k parkování a při jedné akci tam auto zůstalo přes noc, a když ráno přišel ho vyzvednout, byla tam pokuta za nedovolené parkování. Když se vrátil do kanceláře, šel za svým nadřízeným J. C., ten mu řekl, ať to tam nechá a tím to skončilo. Dále doplnil, že v telefonickém rozhovoru je jeden hlas podobný C.. Dále uvedl, že v ten konkrétní den odvážel a přivážel, pak zhasla centrála, tak je pro novou, pak jel pro náhradní díly ke stanu, fungoval jako technická spojka. Nepamatuje si, proč z místa akce neodjel, asi odjel s někým jiným. S vozidlem odjížděl až ráno, akce skončila po půlnoci. Nečetl, že takové povolení neopravňuje k parkování v místě konání akce. Ví, že pokutu dostali dva nebo tři. Myslí si, že technický vjezd byl v kastlíku auta, byl přidělen k tomu vozidlu a účelu, k němuž sloužil.

J. Ch., obchodní zástupce ve firmě XXXXX vypověděl, že obžalovaného nikdy neviděl a nezná ho. Vozidlo Peugeot je firemní, vozil jím víno. Až následně zjistil, že spáchal přestupek. Bylo špatné počasí, pustil stěrače, všiml si nějakého lístečku, který byl zničený, dál to neřešil. Je rovněž členem představenstva firmy XXXXX. Neví, jak se ten přestupek dostal do informačního systému městské policie. Neví, jak se tam dostaly jeho iniciály včetně řidičského průkazu. Nikdo s ním nemluvil, nikoho nežádal, aby to projednal. Nikdy mu nepřišla výzva k projednání tohoto přestupku. Neví, zda někdo další z představenstva má vztah k Městské policii Brno.

P.G., zaměstnanec XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná dlouho, řešili spoustu organizačních záležitostí z hlediska chodu města Brna, znají se také z fotbalu. Kdysi dostal pokutu od strážníků za to, že venčil psa bez vodítka, přišlo mu to ne zcela v pořádku, tak se o této příhodě zmínil obžalovanému, to byl asi jediný jeho přestupek, kdy si na postup strážníků

stěžoval obžalovanému. Nepamatuje si, že by s obžalovaným řešil nějaký svůj přestupek na úseku dopravy, neví, že by spáchal přestupek na ulici Lidická 49 v Brně automobilem, který občas používal, ale který je ředitelky nemocnice. Neví, jak strážníci přišli na jeho jméno, když auto je registrováno na otce paní ředitelky F. a K. S obžalovaným řešil tedy nějaký podnět stran eskapády výletu s otcem a pak to byla záležitost jednoho parkování před porodnicí, kdy s obžalovaným řešil platnost a neplatnost výjimek. Dále doplnil, že určitým způsobem zná i bývalého pana ředitele Š., zná i současného ředitele, náměstky i hodně pracovníků Městské policie Brno, někteří jsou i jeho pacienti. Neví nic o tom, že by obžalovaný někomu zařizoval vyřízení přestupku.

V.Š., XXXXX ve společnosti XXXXX, vypověděl, že se s obžalovaným osobně nezná, ale potkali se párkrát při nějakých veřejných akcích. Městskou policií byl řešen několikrát třeba kvůli rychlosti nebo parkování. Jezdívá více auty, neví, jestli někdy jel vozidlem Opel s r. z. XXXXX, je to možné. Nevzpomíná si, že by tímto vozidlem spáchal nějaký přestupek na ulici Sukova č. 5. O vozový park se stará ve firmě pan Š., pokud sdělil, že podle knihy jízd řídil to vozidlo, asi to bude možné. Byl řešit více přestupků na Křenové, vyzvedával i odtahovaná auta. Neví o tom, že by některá osoba řešila za něj přestupek. Neví o tom, že by paní K. řešila nějaký dopravní přestupek s obžalovaným. Neví o tom, že by paní K. předával nějaký lísteček o dopravním přestupku, aby jej vyřídila s obžalovaným. Po přehrání záznamu hovoru uvedl, že hlas z nahrávky je A. K. Datum 14. 4. 1979 je jeho datum narození. Je možné, že obžalovanému házel nějaký lísteček do schránky, neví, o jaký lísteček se jednalo, vozí různé obálky po městě. Nevzpomíná si, že by obžalovanému předkládal řidičský průkaz, je možné, že ho předkládal dne 23. 5. 2012 strážníkovi. Neví, jak by se číslo jeho řidičského průkazu mohlo objevit v kartě události u osoby a že byl s ním přestupek řešen domluvou. Vozidlo Mercedes Sprinter je evidované na společnost XXXXX. Pokud byl řešit něco na Křenové, něco platil, něco se vyřešilo domluvou. Neví, s kým to řešil, je tam víc přepážek, byla to asi žena, nevzpomene si, jak vypadala. Dále doplnil, že paní K. je jeho teta.

M. J., XXXXX, vypověděl, že obžalovaného nezná. Není si vědom, že by spáchal nějaký přestupek. Vozidlo, kterým byl přestupek spáchán, je jeho vozidlo, ale nevzpomíná si, že by měl parkovačku. To vozidlo v tu dobu neřídil, byl v tu dobu v Polsku. Jediný, kdo s ním další mohl jet, je jeho manželka. S ní se moc nebaví, neví, jestli to auto někomu půjčila.

A. P., podnikatel v oboru XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná ze společenských akcí, přátelsky se nestýkají. Pokud se jedná o přestupek s parkováním, je to služební vozidlo. Není si vědom, že by byl řidič, to vylučuje. Auto je evidované na XXXXX. Žádnou obsílku nedostali, kdyby taková obsílka přišla, dozvěděl by se o tom. Vylučuje, že by tuto záležitost řešil s obžalovaným nebo s někým dalším z městské policie. Neví o nikom ze společnosti, kdo by mohl požádat obžalovaného o vyřešení přestupku.

V. D., zaměstnankyně společnosti XXXXX, vypověděla, že obžalovaného zná od vidění, soukromě ne. Byla řešena městskou policií, když jejich firma slavila 10. výročí a ona použila na zajištění převozu lidí a věcí své soukromé auto, které využívá ke služebním účelům. Všichni měli povolenky, že může jako dopravní obsluha zajet ke Kotvě. Druhý den, když tam přišla, přestože měla povolenku, našla tam lísteček, že špatně parkovala. Jezdí vozidlem Citroën, r. z. XXXXX. Dále uvedla, že neví, proč na fotografii není vidět povolenka, možná ji na noc oddělávala, to už neví, ale stoprocentně ji měla. Stejný problém měli i kolegové, byli tam tři. Nedokáže si vysvětlit, proč ani na jedné fotografii není vidět povolenka. Přestupek nebyla řešit sama, byla to firemní akce, tak to předala svému šéfovi, ten říkal, že to vyřídí. Nepamatuje si, jestli se zajímala, jak to dopadlo. Dále doplnila, že její šéf je pan C. Neví, jestli mu předávala i své identifikační údaje, je zaměstnanec, její údaje jsou ve firmě vedeny. Ví, že

jí pan C. volal, chtěl nějaký údaj, ale jestli to bylo číslo řidičského průkazu, si neuvědomuje. Auto tam stálo po celou dobu akce, která se likvidovala až druhý den ráno.

J. C., XXXXX společnosti XXXXX., vypověděl, že obžalovaného zná dobře a dlouho, tykají si. Tenkrát pořádali akci pro jejich klienty na přehradě. Na základě toho mívají i povolenky, aby mohli průběh akcí zajišťovat. Tyto povolenky je opravňují pohybovat se při těchto akcích v rámci festivalu po celém Brně, na přehradě, v centru města či na letišti. Problém byl ten, že v noci neodjeli se všemi auty, kdy ta auta jim sloužila k přechodnému uskladnění věcí. Když zaměstnanci ráno přijeli, zjistili, že mají za stěrači od městské policie ústrižky, že tam byli neoprávněně. Volal na ta data, co byla na tom lístku, kdy mu strážníci řekli, že už je pozdě a že se má obrátit na ředitele Iství. Nekontroloval, zda na vozidlech byly technické vjezdy, asi nebyly na viditelném místě, ale je si jist, že všichni je měli, protože by se tam jinak nedostali. Ohledně této události chtěl mluvit konkrétně s obžalovaným, přišlo mu to úplně normální. V rozhovoru šlo o nadsázku. Považoval to za laskavost, že se potkají a dořeší, jestli spáchali nějaký přestupek nebo nespáchali. Obžalovaný v tomto ohledu nic neudělal, jen se spolu potkali, vyříkali si to, on chtěl vědět, kdo řídil, přičemž obžalovaný konstatoval, že se žádného přestupku nedopustili s výjimkou toho, že asi všechna ta auta neměla viditelně umístěné povolení ke vjezdu. Asi muselo dojít k omylu stran osoby pánů M. staršího a mladšího, nebyl tam žádný záměr. Pokud v hovoru použil slovo „zneužít“, určitě to tak nemyslel, bylo to v nadsázce, toto používá často. Ti konkrétní zaměstnanci se s obžalovaným nesešli, neví proč, když se nic nestalo. Jeden si to dokonce sám vyřídil na Křenové. Dále doplnil, že povolenky ke vjezdu vždy dostávají od firmy XXXXX. Když zaměstnanci tyto povolenky dostávají, jsou seznámeni s tím, jak je mají používat. Není mu známo, že by obžalovaný někomu ze známosti vyřizoval přestupky.

D. S., XXXXX, vypověděla, že obžalovaného zná ze společenských akcí v Brně. Není si vědoma toho, že by za poslední tři roky dostala pokutu za špatné parkování. Předchozí auto ve firmě mohl být VW s r. z. XXXXX, bylo to půjčené auto. S tímto autem řešila přestupek na Křenové, bylo to parkování, jednalo se o přestupek kolegy, ale jako majitelka firmy to řešila. Byla na Křenové u okýnka, byla tam 2x, jednou to s ní řešil nějaký muž, jednou žena. Pamatuje si, že jednou pokutu neplatila, bylo to v řešení té dámy, jednou platila pokutu v řádech stokorun. Neřešila tuto věc s obžalovaným. U okýnka se nezmínila, že by znala obžalovaného. Nedokáže říct, proč je v kartě události uveden špatný tvar jejího jména „S“. Dále doplnila, že bývalého ředitele městské policie Š. zná z akcí v Brně, náměstka Š. nezná.

J. H., XXXXX ve firmě XXXXX, vypověděla, že obžalovaného nezná. Služebním vozidlem Peugeot P. spáchala přestupek, stalo se to na ulici Rybářská. Považovala tu pokutu za neoprávněnou, její auto jako jedno z mála mělo lísteček za stěračem, i když tam parkovala další auta. Měl stát na zeleném záboru a to ji rozčílilo, protože tam žádný zelený zábor není, je to jen šterk, písek. Jela to řešit okamžitě na ředitelství městské policie, bylo to někdy v odpoledních hodinách. Potkala tam nějakého pána, nedokáže říct, jestli jí byl zavolán, řekla mu, co má za problém, co se jí nelíbí. Tak mu to vysvětlila a považovala věc za vyřízenou. Neví, co jí řekl, neví, jestli byl v uniformě, nepředstavil se. Nedokáže říct, jestli to byl obžalovaný. Podala to jako stížnost, nahlásila své údaje z občanského průkazu a odevzdala ten bloček. Poté už žádná výzva nepřišla.

L.C., XXXXX, vypověděla, že řešila špatné parkování. Bylo to někdy ráno, odjížděla od domu a něco si zapomněla, tak se vracela. Postavila auto na zákazu, věděla, že je tam žlutá čára, ale silnice je tam široká a přišlo jí, že tam v tu dobu nebude nikomu zavazet. Když se po 10 – 15 minutách vrátila, měla tam lísteček. Když se z práce vracela, jela kolem Městské policie Brno po Štefánikové, tak si řekla, že se tam zeptá, jestli by se to nedalo nějak vyřešit. Šla tam,

řešila to s nějakým mužem, neví, jestli měl uniformu. Na jméno si nevzpomene, neví, jestli to nebyl jen vrátný. Ten muž jí řekl, že příště tak nemá parkovat. Ani mu asi jméno nedávala, jen ten bloček. Obžalovaný to spíš nebyl, už je to dlouho, ten muž byl asi mladší.

D. L., důchodkyně, vypověděla, že obžalovaného zná od roku 1994, kdy byl ještě ředitelem Městského ředitelství Policie ČR, ona v tu dobu byla primátorkou. Jméno V. S. jí něco říká, ale přesně neví, kdo to má být. Pokud by měla platit pokutu, neví, za nikým s tím nebyla. Nepamatuje si, že by při nějaké společenské akci se o něčem zmínila. Řemeslníci k ní jezdí, má pocit, že se to stalo vícekrát, že někdo u ní zaparkoval na chodníku. Nikdy obžalovanému nevolala, nikdy za ním nebyla a nevybavuje si, že by se mu při nějaké příležitosti o tomto zmínila. Je možné, že ji pan S. lístek dal, to se stalo několikrát, možná si myslel, že to vyřídím, ale nikde s lístečkem nebyla. Takové věci nedělá, určitě by nikomu neřekla, že jeho záležitost na policii vyřídí. Dále doplnila, že znala pana Š. i pana Š., oba byli zastupitelé města Brna v době, kdy sama byla v zastupitelstvu. Ví, že pan Š. byl v roce 2010 ředitelem Městské policie Brno.

A. K., živnostník XXXXX, vypověděl, že obžalovaného nezná. Pokud ví, měl nějaké špatné parkování, měl lísteček za stěračem. Šel v podstatě hned na Křenovou, byl tam dvakrát. Pokud ví, bylo to řešeno domluvou, jednou možná platil. To, co bylo řešeno domluvou, to vysvětlil, proč tam musel zastavit. Byl na Křenové, byla tam nějaká žena, bylo to okýnko vzadu v rohu, tam to řešil.

N. D., XXXXX, vypověděla, že obžalovaného nezná. Bydlela na Úvoze, špatně se tam parkuje, měla i odtah vozidla. Vždy to šla vyřídít na Křenovou. Několikrát si tam stěžovala na těžkou situaci s parkováním. Obžalovaného nikdy nekontaktovala.

Svědék D. B., XXXXX v XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná, stýkají se při různých společenských akcích, tykají si. Předmětný přestupek se stal v noci, kdy se vracel pozdě domů a rozhodl se vynosit všechny věci z auta ven. Během toho se mu objevil za stěračem lísteček od městské policie, kdy hlídka stála ještě poblíž jeho vozidla. To ho rozčílilo, protože nikomu nepřekážel, považoval postup strážníků za neadekvátní. Následně obžalovaného jako ředitele vyhledal a sdělil mu, že ten postup jeho podřízených byl neadekvátní. Nepamatuje si, jakým způsobem obžalovaného kontaktoval. Obžalovaný mu potvrdil, že celou věc prověří. Neví, jestli mu předával ten parkovací lístek nebo iniciály. Vzpomíná si, že to bylo vyřešeno tzv. domluvou, asi se dostavil do budovy městské policie na Křenovou. Nevzpomene si, s kým to na Křenové řešil, neodvolával se na jednání s obžalovaným. Nevzpomene si, kdo mu řekl, že je to vyřešeno domluvou, byl u toho okýnka mockrát. Neslyšel, že by obžalovaný pro své známé vyřizoval přestupky. Pokud přestupek spáchal a postup strážníků byl v pořádku, dostavil se na Křenovou, podíval se na fotku a pokutu na místě uhradil.

Svědék M. M., XXXXX ve společnosti XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná pouze z médií, osobně ho nezná. Služebním vozidlem stál poblíž budovy Masarykovy univerzity, nějakým způsobem předal ty informace, jestli se někde zastavil nebo telefonicky. Pokutu neplatil. Nezná nikoho na městské policii. Je možné, že byl na Křenové, s obžalovaným takovou věc neřešil.

Svědék M. L., důchodce, vypověděl, že užívá vozidlo Nissan XXXXX, znak pro invalidu užívá jeho manželka. Ženu vozí do města, obtížně hledají parkování. Tehdy nenašel volné místo na invalidní stání, postavil auto na Malinovského náměstí. Pak našel výzvu za stěračem, asi to řešil se strážníkem na místě. Na Křenové byl vícekrát, pravděpodobně to tam i řešil, říkal, že měl i s tou invalidní značkou problém něco najít, byla mu udělena jako domluva.

Neví, s kým to řešil, pokutu neplatil. S obžalovaným to neřešil, byl to muž středních let, nebyl v uniformě. Nevybavuje si, jestli seděl za okýnkem či ne.

R. U., zaměstnanec XXXXX, vypověděl, že obžalovaného osobně nezná, ví, o koho jde. Dostal z jeho pohledu neférovou pokutu, nechtěl se s tím smířit. Rozhodl se, že půjde na městskou policii si stěžovat. Tam to řešil s nějakým strážníkem, s kterým nebyla řeč, v tom šel kolem obžalovaný a dal se s nimi do řeči. Tehdy se obžalovaný nepředstavil, až teď ví, že to byl on. Znovu si jej vyslechl, a když slyšel, že se jedná o Viniční, tak jakoby uznale kývl hlavou a následně jej uklidnil tím, že to nějak s tím strážníkem vyřeší.

M. Č., XXXXX XXXXX, vypověděl, že obžalovaného nezná. V roce 2012 jezdil vozem Ford C-Max XXXXX. Parkoval na ulici Údolní. Ten den 21. 8. se mu po těsně po půlnoci narodil syn, manželku vezl do porodnice. Zaparkoval tam, kde během dne všichni stojí, nikde jinde se nedalo stát. Nemyslel si, že by to mohl být přestupek. Když pak uviděl nějaký papírek, zmačkal to a neřešil to. Po pár dnech to začal řešit, vzal telefon, našel si číslo na obžalovaného, tak si mu postěžoval. Obžalovaný mu řekl, že se tím bude zabývat, nebo že to prověří, pak se obžalovanému už nezval. Obžalovanému sdělil své nacionále, nic mu nepřišlo. Až po půl roce se mu ozvala kriminální policie.

J. S., podnikatel v oboru XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná, potkávají se na různých akcích zaměřených na víno. V roce 2011 jezdí vozidlem Audi. Má výjimku pro parkování, vrátil se asi za pět minut a měl tam lísteček, že je předvolán na Křenovou k podání vysvětlení. Jel zpátky kolem ředitelství městské policie, tak si postěžoval obžalovanému, že není spokojen s jednáním strážníků. Zastavil se na ředitelství, přišla pro něho sekretářka obžalovaného, šel k němu nahoru a vysvětlil mu vše. Obžalovaný mu sdělil, že to bude řešeno domluvou na Křenové. Už si nevzpomíná, jestli se na Křenovou dostavil, byl tam mnohokrát. Doplnil, že neslyšel, že by obžalovaný pro své známé vyřizoval přestupky.

V. P., předseda představenstva společnosti XXXXX, vypověděl, že si tu záležitost moc nepamatuje, je to delší dobu. Asi se to stalo na Hybešové ulici, pravidelně tam dojížděl na vyšetření do společnosti XXXXX. Když jednou vyjížděl, kontrolovala ho městská policie, měl náhradní vozidlo a nemohl najít výjimku pro vjezd. Chvilku se tam s nimi domlouval a posléze přislíbil, že jim tu výjimku během dne předloží. Jim se to nelíbilo, on nechtěl nic podepsat. Ještě ten den nechal kopii té výjimky doručit na městskou policii. Obžalovaného nezná dobře, potkali se několikrát na různých společenských akcích, nikdy spolu nic neřešili. Neví, jak přestupek dopadl, nikam předvolán nebyl. Odmítl cokoli podepsat či převzít. Není si vědom, že by psal nějakou oficiální stížnost, ani neví, jestli k té výjimce posílal nějaký průvodní dopis. Nepátral po tom, jak věc byla vyřešena. Jestliže měl vjezd a jeho kopii doručil, považoval to za vyřešené.

A. P., důchodce, vypověděl, že obžalovaného zná kdysi dávno ze sportu, nestýkají se často, tykají si. Neví o tom, že by měl něco řešit s městskou policií. Vozidlo nepoznává, ani to nebylo jeho auto. Ford nemá a nikdy neměl. Neví, jak mohl být k tomuto vozidlu přiřazen. Vozidlo Ford měla jeho bývalá žena, toto vozidlo nebylo na něho evidováno. Bývalá manželka se jmenuje J. K., datum narození neví. Neví, jestli ho bývalá manželka v minulosti požádala, aby něco vyřešil.

D. Š., zaměstnanec společnosti XXXXX, vypověděl, že obžalovaný působil jako jeho náměstek na Městské policii Brno. Sám byl ředitelem městské policie od roku 1992, obžalovaný mu dělal tři roky náměstka. Celou dobu spadala přestupkové řízení pod náměstka pro výkon, to byl obžalovaný. To oddělení vzniklo potřebou, kdy bylo nutné řešit vysvětlení ve věci. Když se na něj obrátila fyzická osoba, že nesouhlasí např. s udělením pokuty, řešila to většinou inspekce stížností, to byla skupina lidí, inspekce ředitele. Nepřipustil takové věci, aby sám

osobně něco řešil. Kdyby přišel někdo z ulice, že chce mluvit s ředitelem, mohl, ale většinou byl odkázán na osobu, která byla v té věci věcně příslušná. Když se mu nelíbil postup strážníků, tak jim to řekl přímo, nic nikomu ale nenařizoval. Nevzpomíná si, že by se na něho obrátil někdo ze známých či zastupitelů města, aby vyřešil nějakou záležitost s tím, že by to delegoval na někoho dalšího. Když odcházel od městské policie, neměl k obžalovanému zášť, konflikt neměli. Dále doplnil, že nikdy neměl přístup do informačního systému, ani ho nechtěl. Měl důvěru ve své podřízené, byl to hlavně úkol vedoucích revírů a jednotlivých nadřízených. Nezabýval se nějakou statistikou, kolik který strážník vyřešil přestupků a jakým způsobem. Neví, jestli měl jakýkoli strážník možnost věc vyřešit domluvou. Neví, jaká kdo měl přístupová práva do informačního systému. Pokud je ve výpisu ze systému uvedeno, že něco řešila D. K., pravomoc k tomu určitě neměla, bylo to asi v rámci nějakých osobních vztahů mezi sebou, ale o tom neví. Nekontroloval, kdo se se žádostmi obracel na pracovníky přestupkového oddělení. Neví, jaké bylo jeho číslo strážníka. Nikdy nikomu nedal pokyn, aby nějaká data vložil do systému. Na poradách dával úkoly pouze inspekci prošetřit některé věci, pokyn na vložení do systému v žádném případě. S L. v tomto ohledu nikdy nic neřešil. G. byl ředitelem Městských lázní, možná se někde potkali, ale nepřichází v úvahu, že by pro něho něco řešil. Když něco došlo, dal to prošetřit na inspekci. Neexistovala metodika, jak postupovat při řešení přestupků, na to stačí zákon.

R. K., důchodce, vypověděl, že toho konkrétního dne se snažil opatřit léky své staré matce, bylo už kolem 20. hodiny. Jel autem do lékárny, přehlédl značení zákaz zastavení. Po asi deseti minutách se vrátil k autu a měl tam lísteček. Chtěl to nějakým způsobem řešit, tak pak navštívil obžalovaného na jeho pracovišti v Králově Poli. Stručně mu vyložil, co se stalo. To bylo vše, jednání trvalo 8 – 10 minut. Nejprve hovořil se sekretářkou, ta ho ohlásila u obžalovaného, který ho přijal. Nebyl žádný problém se k obžalovanému dostat. Výsledkem jednání s obžalovaným byla domluva, přestupek byl řádně projednán, odešel. Věděl, že věc bude vyřešena domluvou, to mu sdělil obžalovaný. Neposlal ho na nějaké oddělení to vyřešit. Lísteček obžalovanému předal.

Svědék Š. Ch., XXXXX, vypověděl, že si nedokáže vzpomenout na konkrétní přestupek, některé řešil na městské policii. Jedná se o vozidlo jeho manželky, v té době ho mohl řídit on, vzhledem k tomu, že stání bylo u Nemocnice sv. Anny. Vždy, když to řešil, zmiňoval, že je lékař. Neví, jestli mu někdy pomohlo, že toto zmínil. Kvůli této záležitosti nikdy obžalovaného nenavštívil, není si vědom, že by psal dopis na městskou policii, nebo že by věc za něho vyřizovala manželka. Nemůže to však vyloučit.

Svědék Č. G., bývalý ředitel XXXXX, nyní v důchodu, vypověděl, že obžalovaného nezná. Byl jednou nebo dvakrát řešen pro špatné parkování, pokutu zaplatil. Neuvedomuje si, že by něco bylo řešeno domluvou. V daném případě se jednalo o vozidlo společnosti XXXXX, dodavatelem společnosti Lázní města Brna. Pochybuje, že by se jeho jménem někdo obrátil na městskou policii. Pokud to někdo udělal, tak bez jeho vědomí. Zná bývalého ředitele městské policie Š., spíše z tisku. Doplnil, že pokud vyřizoval nějaký přestupek, řešil to na Křenové.

I. Ch., zaměstnanec XXXXX, vypověděl, že obžalovaného zná na pracovní bázi, kdy působil jako ředitel Městské policie Brno. K právní problematice působnosti městské policie uvedl, že strážník je orgánem sui generis, přičemž jeho působnost je dáno pouze v oblasti blokového řízení. Obecně platí, že v blokovém řízení může být projednán přestupek, pokud jsou splněny podmínky § 84 zákona o přestupcích. Přestupek tak může být projednán na místě, ale také na jiném místě, to je konkrétně v případě, kdy není spolehlivě zjištěn přestupce. Institut domluvy je institut, který spadá pod režim § 84 zákona o přestupcích. Pokud jde o institut krajní nouze, ve smyslu § 2 odst. 2 zákona o přestupcích se jedná o okolnost vylučující protiprávnost,

přestupek se v takovém případě nestane a takové jednání nemůže být projednáno jako přestupek. Z hlediska zákona o obcích vykonává dozor nad výkonem samostatné působnosti obcí Ministerstvo vnitra ČR, v oblasti přenesené působnosti krajský úřad, vždy v tom úseku, ve kterém vykonává obecní policie svoji působnost. Kontrolu nad městskou policií vykonává její zřizovatel, tj. zastupitelstvo města. Ministerstvo vnitra vydává metodické pokyny, resp. nezávazná právní stanoviska, kterými se obecní policie mohou, ale nemusí řídit. Minulý rok asi v únoru obdrželi od Městské policie Brno dotaz stran toho, zda orgány činné v trestním řízení mohou posuzovat správní uvážení orgánů územní samosprávy, a dále stran dvou konkrétních případů provozu na pozemních komunikacích. Odpovídali v tom smyslu, že pokud bylo řízení zahájeno a posléze se zjistilo, že skutek, o kterém je vedeno řízení, není přestupkem, mělo být řízení zastaveno a v případě, kdy nebylo zahájeno správní řízení, tak věc měla být vyřízena úředním záznamem. Pokud by výsledkem byl institut domluvy, jedná se o formální právní nedostatek. Do doby, než se objevila tato žádost Městské policie Brno, na tuto záležitost obecně neupozorňovali, následně toto zmiňovali celostátně, jedná se však o období 2. poloviny roku 2013. Dále doplnil, že otázka ukládání pokut je otázkou správního uvážení správního orgánu. Nedomnívá se, že by toto bylo možné podřadit pod společenskou objednávku. Nikdo nemá právo zasahovat do toho, jakým způsobem bude správní orgán rozhodovat. Pokud se týká institutu domluvy, domluva by jako taková měla směřovat k osobě pachatele. Všichni strážníci městské policie mají stejná oprávnění a stejné povinnosti, vyplývá to z dikce zákona o obecní policii.

J. M., generální ředitel společnosti XXXXX, vypověděl, že se s obžalovaným zná, stýkají se pracovně. S městskou policií spolupracují při zajištění kulturních akcí v Brně. Ke konkrétnímu technickému vjezdu pro společnost XXXXX uvedl, že se jedná o typ technického vjezdu, kdy je tato společnost zapojena do projektu jako obchodní partner. Uvedený technický vjezd neopravňuje k parkování, týká se to hlavně prostoru přístaviště, nicméně je tam otázka zajištění průběhu akce, kdy často nebývá možný odjezd. Do technického vjezdu je zahrnuta akce obecně jako Ignis Brunensis, jakož i přímá akce toho příslušného pořadatele. Uvedený technický vjezd opravňuje držitele k překonání zákazové značky. V rámci akce se vydávají i speciální parkovací karty, a to pouze v centrální historické části města. V Bystrci je to pak pro zajištění kyvadlové dopravy pro VIP hosty.

V. B., vedoucí dopravy Magistrátu města Brna, vypověděl, že jejich odboj je oprávněn vydávat technické vjezdy. Takový vjezd opravňuje držitele pro vjezd, neznamena, že by tam mohl parkovat, k tomu je potřeba tzv. zvláštního povolení, a to je potom v jiné rovině.

K. K., 1. náměstek ředitele Městské policie Brno, vypověděl, že obžalovaného zná již ze svého působení u Policie ČR. K Městské policii Brno nastoupil v roce 2009 do funkce vedoucího pořádkových útvarů, obžalovaný byl tehdy 1. náměstek, byl jeho přímým nadřízeným. Když se obžalovaný stal ředitelem v roce 2011, akceptoval jeho nabídku a stal se 1. náměstkem. V této funkci má odpovědnost za veškerý praktický výkon strážníků městské policie. Z jeho funkce vyplývá kontrolní i řídicí činnost. Ohledně vyřizování stížností, které prochází přes jeho sekretariát, dává pokyn k jejich vyřízení. Pokud je to konkrétní stížnost a je to také tak nazvané, vyřizuje to přímo inspekce, to přes jeho sekretariát ani nechodí. Pokud se stížnost týká postupu strážníka při ukládání pokuty, to také řeší inspekce. Neví, jestli na něho bylo podáváno trestní oznámení v souvislosti s řízením proti obžalovanému, vyšetřován nebyl. Pokud se týká kontroly činnosti přestupkového oddělení, je to většinou na základě stížností, jsou to podněty zvenčí. Nedokáže si vysvětlit, že jeho jméno figuruje v seznamu, kdy některé věci byly řešeny domluvou. Netuší, proč je tam uveden, odmítá, že by prováděl zápis do informačního systému. Nemyslí si, že by paní R. tam jeho číslo uvedla z důvodu nějaké zášti, nikdy spolu neměli nějaký velký problém. Jediné možné vysvětlení je, že někdo mohl přijít na

okýnku a odvolat se na něj. Nepamatuje si, že by ho o nějaké vyřízení požádal obžalovaný. Nevzpomíná si, zda se stalo, že by na přestupkové oddělení předal přestupek v dopravě, pokud by se tak stalo, šlo by to prostřednictvím úkolového listu, vlastně formálním pokynem. Od něj by to šlo na sekretariát k zaevidování. Dále doplnil, že na Městské policii Brno funguje podatelna, veškeré podněty, které chodí zvenčí, se evidují, odtud to přechází dál podle jednotlivých kompetencí, většinou je to na kancelář ředitele nebo na sekretariát. Pokud se týká institutu domluv, tak byl již dříve pokyn, aby v informačním systému byl upřesněn důvod, proč věc byla řešena domluvou, ale ne všichni to tak dělali. Pokud je tam pouze uvedeno domluva, je to problém toho, kdo to tam zadával. Detailní přehled nemá, co všechno obsahuje informační systém. Beze stopy nelze přestupek v průběhu řešení v systému zlikvidovat. Za data vložená do informačního systému odpovídá zpracovatel. K dotazu dále doplnil, že paní R. rozhodně nedával pokyn, aby vyznačila do informačního systému, že to řešil on. Nedokáže se vyjádřit, proč další pracovníci městské policie jsou uvedeni mezi těmi, co měli řešit přestupek domluvou. Na poradě vedení probírali nedostatky informačního systému a obžalovaný ho seznámil s tím, co je předmětem vyšetřování v jeho trestní věci. Ví, že nedostatky v informačním systému byly umožněny tím, že jednak předchozí nastavení bylo tak nešťastné, že tam mohli vkládat data a prohlížet si nesouvisející případy vlastně všichni, kdo měli přístupová práva do informačního systému.

M. S., sestra v XXXXX, vypověděla, že obžalovaného nezná a nikdy s ním nemluvila. Jezdila vozidlem Škoda Fabia, před lety spáchala nějaký přestupek ohledně špatného parkování. Byla rozzlobená, že městská policie vybírá pokuty od studentů u VUT, kde není místo na zaparkování. Řešila to telefonicky, s někým mluvila, neví, kdo to byl. Vylučuje, že by mluvila s obžalovaným, hovořila se ženou. Pokutu neplatila, nepřišla jí žádná výzva, aby se dostavila k projednání. Dále doplnila, že u městské policie pracuje či pracoval její bývalý manžel, ale nestýká se s ním.

Svědka V.V., vedoucí prodeje ve společnosti XXXXX, vypověděl, že se s obžalovaným párkrát potkal na nějaké společenské akci. Užívá vozidlo Škoda Octavia, r. z. XXXXX, je to služební vozidlo. Jednalo se o přestupek v Kohoutovicích, parkování na trávníku. Řešil to na městské policii na Štefánikové, už si nevzpomíná. Neví, s kým to řešil. Někam šel, jednou platil pokutu, podruhé to bylo domluvou. Stěžoval si, jak je možné posoudit jako přestupek parkování jedním kolem na obrubníku. Doplnil, že tu věc asi řešil u okýnka, neví, zda se ženou nebo mužem. Určitě toto neřešil na nějaké společenské akci s obžalovaným.

A.K. vypověděla, že obžalovaného zná dlouho, tykají si. Pokud se týká přestupků, u nich na firmě to funguje tak, že firemními auty jezdí různí lidé, aut je hodně. Pokud někdo spáchá přestupek, přijde to na firmu a odpovídá ten konkrétní řidič. Také měla přestupek, normálně to zaplatila, je to pod její úroveň řešit stokorunové pokuty. Pokud konkrétní řidič pokutu neuhradí, uhradí ji firma a strhne mu to z platu. V. Š. je jejich zaměstnanec, je to její synovec. Vzpomíná si, že se možná obžalovanému zmínila o tom, že strážníci nepřístupují spravedlivě a rovně ke všem, když jejich firma byla více postihována než jiné firmy, které rozváží zboží. Konkrétní přestupek pana Š. neřešila, řešila to globálně jako přístup městské policie k jejich firmě. Pokud se mělo jednat o nějaké „házení lístečku“, tak pan Š. rozváží po městě, posílala nějaký dotaz nanerovný přístup městské policie, chtěla nějaké řešení. Ten dotaz nazvala lístečkem. Termín v hovoru uvedený se může vztahovat k nějaké povolenice či rezervaci, běžně si doručují pozvánky na různé akce. Zpětné reakce z městské policie se jí nedostalo, obžalovaného se na to neptala.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka J. Š. soud zjistil, že jako strážník Městské policie Brno dne 31. 5. 2012 společně s kolegou K. Š. prováděli hlídkovou činnost, kdy za křižovatkou pod Ulmí zjistili, že zde stojí čtyři zaparkovaná vozidla. Tato vozidla stála na příjezdové cestě ještě na louce, kdy u příjezdové cesty je umístěna zákazová značka zákaz vjezdu všech motorových vozidel s dodatkovou tabulkou. Vzhledem k tomu, že zaparkovaná vozidla tedy stála v rozporu s dopravním značením, navíc mimo vozovku, a zabírala veřejné prostranství, umístili za stěrače všech čtyř vozidel tzv. parkovačku, tj. upozornění pro řidiče, že je podezřelý z přestupku, a že se má dostavit k projednání na služebnu městské policie na ulici Křenová č. 4. Pokud by vozidla měla uvnitř viditelně umístěný „technický vjezd“, tak by parkovačky neumísťovali. Domnívá se, že v tomto případě výjimky ve vozidlech viditelně umístěny nebyly. Vozidla byla vyfocena, kdy ani na těchto fotkách není zřejmé umístění nějaké výjimky. Zpětně se nedozví, jak byl přestupek projednán.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka K. Š. soud zjistil, že měl s kolegou S. dne 31. 5. 2012 denní službu, kdy pravděpodobně řešil nějaká vozidla na ulici Rakovecká v místě křižovatky k restauraci K. Tato vozidla rozhodně porušila zákazovou značku B11 a navíc neoprávněně zabírala veřejné prostranství, kdy stála mimo příjezdovou cestu na travnaté ploše. Protože řidiči nebyli přítomni, umístili za stěrač vozidel tzv. parkovačku. Pokud by vozidla měla viditelně umístěnou výjimku pro parkování, tak by parkovačku neumísťovali.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka R. K. soud zjistil, že tento je majitelem vozidla Škoda Octavia, jihlavské registrační značky, kdy v loňském roce byl v červnu v prodejně A. na ulici XXXXX, jedná se o prodejnu zbraní. Vozidlo zaparkoval venku kousek vedle parkoviště. Když vyšel ven z prodejny, zjistil, že má za stěračem parkovačku. Vrátil se do prodejny a zde prodáváči řekl, že dostal lístek, on říkal, že oni mají dvě volná místa v areálu. V prodejně byl nějaký starší muž, přes 50 let, vyšší, štíhlý, mohl mít bradku, tento je poslušný. Začal ho následně poučovat, že i když tam není tráva, tak by tam neměl stát, pak se podíval na lístek, šel někam bokem zatelefonovat a pak mu řekl, až si zajde na služebnu na Křenovou. Asi během týdne se tam dostavil, šel za paní za přepážkou, kdy mu ta paní sdělila, že je to vyřešeno slovní domluvou bez pokuty. Ředitele Městské policie Brno nezná, neví ani, jak se jmenuje.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka J. K. soud zjistil, že pokud se jedná o přestupek na ulici Jandáskova 24 v Brně dne 28. 3. 2011, tak si nevzpomíná, že by se něčeho takového dopustil. Společnost má vlastní areál, kde mají vyhrazená svá parkovací místa. Nikdo mu nedomlouval. Nemůže vyloučit, že někdo ze společnosti přestupek řešil, ale on o tom informovaný není.

Výpovědi obžalovaného a svědků byly doplněny listinnými důkazy, a to usneseními o zahájení trestního stíhání obžalovaného, protokoly o záznamu telekomunikačního provozu, úředními záznamy Policie ČR, zprávami o činnosti různých obecních policií (Varnsdorf, Lipník nad Bečvou, Zábřeh, Vsetín, Vyškov, Ivančice, Boskovice, Mikulov, Kladno, Prostějov, České Budějovice, Pardubice, Olomouc, hl. město Praha) včetně statistických údajů, příslušnými kartami událostí s fotodokumentací a výpisem z informačního systému Městské policie Brno k jednotlivým přestupkům, výpisy z evidenčních karet řidičů, pracovní smlouvou obžalovaného s dodatky, interními směrnici ředitele Městské policie Brno, pracovním a organizačním řádem Městské policie Brno, knihami jízd a zprávami firem ohledně provozu jejich firemních vozidel. K osobě obžalovaného soud dále provedl důkaz mzdovými listy obžalovaného, zprávou o jeho pověsti, opisem z jeho rejstříku trestů, dále pak soudním spisem Městského soudu v Brně sp. zn. 9T 138/2013, resp. protokolem o neveřejném zasedání ve věci Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6Tdo 841/2014. K důkazu byly rovněž přehrány jednak telefonní

odposlechy vztahující se k některým z projednávaných skutků, kdy obsah zbývajících telefonických hovorů mezi obžalovaným a dalšími subjekty byl za souhlasu stran toliko přečten. K důkazu byly rovněž provedeny listiny předložené svědkyní R., jakož i listiny o vyřizování přestupků v rámci Městské policie Brno, které si vyžádal soud k doplnění.

Na základě shora uvedených skutečností a provedených důkazů dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného byla zcela jednoznačně prokázána, a to ve vztahu ke skutkům citovaným pod body 1.) – 7.) výroku rozsudku (body I. a II. výroku rozsudku). Soud závěr o vině obžalovaného stran těchto jednotlivých skutků opírá především o výpověď svědkyně R., která je v souladu nejen s listinnými důkazy, tj. kartami událostí předmětných přestupků zaznamenaných v informačním systému městské policie, nýbrž a především je podporována obsahem telefonních odposlechů, které byly k těmto konkrétním událostem zajištěny, a rovněž i listinnými důkazy, které svědkyně předložila u svého druhého výsledku před soudem (č.l. 1046 – 1047). Soud má za prokázané, že obžalovaný v rozhodném období od 9. 3. 2011 do 18. 8. 2011, resp. od 20. 3. 2012 do 13. 6. 2012 v pozici strážníka a ředitele Městské policie Brno (č.l. 619 – 620) s přiděleným číslem 01031, pod nímž vystupoval v informačním systému městské policie, umožnil jmenovaným přestupcům – společnosti J. (jednatel J. P.), J. R, V. Š., J. M., V. D., J. D. a J. K., že jimi spáchané přestupky na úseku dopravy, nebyly řádně projednány a nebyla přestupcům uložena sankce tím, že dal pokyn svědkyni R. (vedoucí Jednotky projednávání přestupků MP Brno), aby v těchto případech v informačním systému u jmenovaných subjektů vyznačila vyřízení věci tzv. domluvou. Soud má za vyvrácenou obhajobu obžalovaného, že v těchto případech se nejednalo o přestupky a on řešil, tak jako v jiných případech, pouze stížnost na postup strážníků, kdy byl přesvědčen, že se v uvedených případech nejednalo o přestupek. Především z provedených telefonních odposlechů – v případě přestupců V. Š., J. M., V. D., J. D. a J. K., je zcela zřejmé, že předmětem hovoru je žádost k obžalovanému od jemu známé osoby, aby došlo k vyřešení přestupku mimo zákonný postup řádným projednáním. Zcela zřejmě toto vyplývá z hovoru, kdy se na obžalovaného obrátil svědek J. C., jednatel společnosti XXXXX, s tím, že jeho zaměstnanci (J. M., V. D., J. D.) dostali tzv. parkovačku na vozidla, která používali v rámci firemní akce. Svědek C. v předmětném hovoru uvádí k obžalovanému mj.: „Myslíš, že bych tě mohl zneužít (...) vím, ale jestli je to moc námahy s tím nebo prostě tam do systému nějakýho šahání (...) že by se dalo říct, že to tam bylo jako při té akci (...).“ Obžalovaný v tomto směru svědkovi C. odpovídá, že „v každém případě ať se to bude řešit tak nebo tak, je potřeba k tomu lístku dát vědět, s kým se to bude řešit (...) jméno, narození a bydliště.“ S ohledem na výpovědi svědků Š. a S., strážníků, kteří na předmětná vozidla umístili tzv. parkovačky, pak vyplývá, že předmětná vozidla neměla umístěnu výjimku, která by tato vozidla opravňovala k překonání zákazové značky, kdy navíc tato výjimka, tzv. technický vjezd (č.l. 67) neopravňovala jeho držitele k parkování. V tomto ohledu tedy neobstojí obhajoba obžalovaného, že jmenovaní přestupci se žádného přestupku nemohli dopustit a tuto záležitost řešil jako stížnost na jednání strážníků. K závěru o ingerenci obžalovaného v této věci vedlo soud i zjištění, že bez řádného prověření, které by se neobešlo bez předvolání k projednání přestupku, se mezi jména přestupců dostalo i jméno J. M., nar. XXXXX, který tak byl zaměněn za svého syna téhož jména, který je zaměstnancem společnosti XXXXX., kdy v informačním systému se ke ztotožnění přestupce uvedlo toliko jméno J. M. (přiřazeno datum narození XXXXX), pak číslo občanského průkazu J. M. mladšího, nar. XXXXX (č. OP XXXXX) – pravděpodobně poskytnuté svědkem Ing. C., neboť byl o to obžalovaným dle zaznamenaného hovoru požádán, a z lustrace v systému číslo řidičského průkazu J. M. staršího (č. XXXXX). Takový výsledek projednání přestupku je zcela vyloučen, pokud by se osoba přestupce osobně dostavila k podání vysvětlení na služebnu městské policie a předložila svoje osobní doklady. O podobný případ se jedná ve vztahu k přestupci J. K., kdy z uvedeného přehraného záznamu telefonního hovoru je zřejmé, že nejde o zákonné vyřízení přestupku či stížnost na postup strážníků, když svědkyně K. uvádí: „...to zařizoval pan profesor,

já jsem říkala, že to řídila osoba blízká (...) nebo jestli to má jiné řešení (...),“ kdy na to obžalovaný reaguje (aniž by si zjišťoval okolnosti přestupku): „... má to jiné řešení, my to s váma vyřešíme domluvou (...) ale musím vědět ty elementární údaje, které ten dotyčný má, takže kromě krásného data narození (...) mohla byste mně ještě nadiktovat číslo řidičáku...“ I v tomto případě je zcela irrelevantní názor obžalovaného, že se svědkyně K. nemohla v daném případě dopustit přestupku, když vezla svoji sestru do porodnice k porodu. Jak soud zjistil, tyto informace obžalovaný žádným relevantním způsobem nezjišťoval v době řešení konkrétní záležitosti (sama svědkyně uvádí, že chtěla uvést, že řídila osoba blízká – jak ostatně uváděla ve většině případů, kdy byla podezřelá ze spáchání přestupku na úseku dopravy, což vyplývá ze spisového materiálu), ale i pokud by tyto informace měl a zvažoval by se institut krajní nouze, měl by věc postoupit příslušnému správním orgánu, který by po řádném projednání rozhodl, zda se přestupek stal či byly splněny podmínky vylučující protiprávnost, což ovšem obžalovaný neučinil a nechal v informačním systému vyznačit věc jako vyřízenou domluvou. Velmi podobná je i situace ve vztahu k přestupci V. Š., kdy v jeho prospěch obžalovaného kontaktovala teta přestupce a majitelka společnosti XXXXX, jejímž zaměstnancem svědek Š. je, svědkyně K., dobrá známá obžalovaného, která v zaznamenaném hovoru uvádí: „...jak ti V. házel nějaký ten lístoček do schránky, tak to má jakési další pokračovanie...“, a když se obžalovaný ptá, zda je tam nějaký termín, svědkyně odpovídá: „...áno, 30. 5., tak on ti ho zase hodí do schránky...“ Z uvedeného je zcela evidentní, že se jedná o vyřízení přestupku, kterého se dopustil svědek Š. dne 20. 3. 2012, kdy dle časového odstupu od spáchání přestupku je zřejmé, že svědek byl předvolán k podání vysvětlení do 30. 5. (2012), jak uvádí svědkyně K. v uvedeném záznamu. V návaznosti na tento hovor pak proběhl hovor mezi obžalovaným a svědkyní K. dne 21. 5. 2012, kdy obžalovaný uvedl, že obálku obdržel, ale že by potřeboval jeho nacionále a svědkyně obžalovanému diktuje jméno V. Š. a adresu jmenovaného a obžalovaný uvádí, že nic dalšího nepotřebuje. Následně dne 23. 5. 2012 je do informačního systému vloženo, že předmětný přestupek byl vyřešen domluvou.

Ke skutkům ve vztahu k přestupcům spol. XXXXX, jejímž jednatelem je dobrý známý obžalovaného J. P., a přestupci J. R., soud svá tvrzení o zásahu obžalovaného ve prospěch těchto osob opírá rovněž o listiny, které byly předloženy svědkyní R., kdy se jedná o předmětnou tzv. parkovačku (ve vztahu k přestupku spáchaného automobilem registrovaným na sportovní klub PČR K. a jehož organizačním ředitelem je právě svědek R.), resp. upozornění o výzvě k podání vysvětlení ve vztahu ke společnosti XXXXX (č.l. 1046- 1047). Z uvedených listin, na nichž je rukou obžalovaného, jak sám připustil (a rovněž i svědek K.), uvedena zkratka „D“ značící vyřízení domluvou a jméno svědkyně R. V tomto ohledu soud shledal výpověď svědkyně zcela logickou, kdy je zřejmé, že obžalovaný jí tímto způsobem dával určité věci k vyřízení, aniž by došlo k formálnímu postupu. Soud má v tomto ohledu rovněž za vyvrácenou obhajobu obžalovaného, že mohl udílet pokyny svědkyni R. pouze prostřednictvím tzv. úkolových listů a že poznámka „D“ znamená „doprava“. Tato jeho obhajoba je zcela nelogická, když sám ve své výpovědi uvedl, že jednotka projednání přestupků řešila a byla vytvořena pro řešení přestupků na úseku dopravy. Z uvedených listin je navíc zřejmé, že opět v daných případech by přestupci nebyli zjištěni, kdy v informačním systému městské policie jsou obě auta registrována na právnické osoby, nikoli na jmenované přestupce, kdy má soud za to, že právě skrze osobu obžalovaného byla jména svědků P. a R. uvedena v informačním systému městské policie, byť tito se nikdy k žádnému projednání předmětného přestupku nedostavili. Stran zákonnosti předloženého důkazu svědkyní R. soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3Tdo 148/2013 (publikované pod č. 10 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek NS č. 3/2014), že pokud důkaz, který nebyl součástí spisu v přípravném řízení, byl řádně proveden v rámci dokazování u hlavního líčení a strany měly možnost se s ním seznámit, nemůže takovým způsobem dojít ke zkrácení práva obžalovaného na obhajobu.

S ohledem na výše uvedené pak soud shledal, že obžalovaný jednáním popsaným v bodech 1.) – 7.) výroku rozsudku naplnil jak po stránce subjektivní, tak i po stránce objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty dvojnásobného přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný jako úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku (v postavení strážníka a ředitele Městské policie Brno) v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch spočívající ve zvýhodnění jmenovaných subjektů, které se vyhnuly řádnému projednání přestupku a sankce za něj, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, kdy se konkrétně jedná o citovaná ustanovení zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. V citovaných ustanoveních zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů jsou v § 6 odst. 1 vyjmenovány povinnosti strážníka při provádění zákroků a úkonů k plnění úkolů obecní policie, dále pak v ustanovení § 10 odst. 2 povinnost strážníka bez zbytečného odkladu oznámit příslušnému orgánu podezření, že byl spáchán přestupek nebo jiný správní delikt, jehož projednání patří do působnosti tohoto orgánu. Dle citovaných ustanovení správního řádu je správní orgán povinen uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena, přičemž správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (§ 2 odst. 2, odst. 4 správního řádu). Ustanovení § 14 odst. 1, odst. 3 správního řádu pak řeší povinnost správního orgánu vyloučit se z projednávání věci v konkrétních případech. Ustanovení § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, pak obecně řeší blokové řízení. Soud má se zřetelem k výše uvedenému za to, že obžalovaný shora popsaným jednáním úmyslně a aktivně obcházel citované konkrétní ustanovení právních norem, kdy na tomto závěru nemění nic ani vyjádření svědka Ch. z Ministerstva vnitra ČR, který uvedl, že až někdy v průběhu roku 2013 byli ředitelé obecních policií seznámeni se stanoviskem ministerstva stran řádného postupu při zjišťování přestupku. Soud má za to, že s ohledem na obsah citovaných právních ustanovení je zřejmé, jak má každý strážník postupovat v případě, že je zjištěno podezření ze spáchání přestupku, příp. je toto podezření vyvráceno. Z dikce § 84 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. V tomto ohledu neobstojí obhajoba obžalovaného, že se ve shora uvedených případech o přestupky nejednalo, kdy v takovém případě tedy nebylo možné věc řešit domluvou, ale bylo tedy na místě věc postoupit příslušnému orgánu či (podle novější metodiky Ministerstva vnitra ČR) učinit po projednání úřední záznam. Proto soud považuje obhajobu obžalovaného, že v předmětných skutcích vykonával svou pravomoc v souladu se zákonem, za účelovou a nepřijatelnou, zvláště za situace, kdy obžalovaný zastával pozici, kterou zastával. Navíc je nutné poukázat rovněž na to, že obžalovaný v některých případech nebyl oprávněn jednat o přestupku s osobou, která nebyla přestupcem, nýbrž přestupci byli zaměstnanci této osoby (svědci C. a K). Soud proto nepochybuje o naplnění subjektivní stránky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby ze strany obžalovaného, který jednal v úmyslu přímém, když nepochybně musel vědět, zvláště ve své pozici ředitele městské policie, že daným způsobem nelze zasahovat do probíhajícího správního řízení. Právě v osobní angažovanosti obžalovaného ve shora uvedených konkrétních případech, kdy nedošlo k řádnému projednání přestupku se jmenovanými přestupci, shledává soud pochybení obžalovaného v takové míře, že nelze, než na uvedený případ aplikovat normy trestního práva, kdy právě z povahy projednávaných skutků vyplývá, že se nejednalo o nesprávný úřední postup ve věci, nýbrž o úmyslné obcházení zákonných ustanovení se záměrem získat neoprávněnou výhodu pro další (obžalovanému dobře

známé) osoby. Stran právního posouzení jednotlivých skutků má soud za to, že jednání obžalovaného bylo nutné s ohledem na delší časovou prodlevu kvalifikovat jako dvojnásobný pokračující trestný čin, když první dva útoky byly spáchány v rozmezí jednoho měsíce (srpen 2011), dalších pět útoků pak v období od 23. 5. 2012 do 13. 6. 2012, kdy nebylo prokázáno, že by obžalovaný již v srpnu 2011 věděl a měl jednotný záměr tuto trestnou činnost dále páchat kontinuálně, což je jedním ze znaků pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku.

Po provedení výše citovaných důkazů a jejich hodnocení ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu však dospěl soud k závěru, že na základě provedených důkazů nebylo beze všech pochybností jednoznačně prokázáno, že i dalších skutků, jež byly citovány v obžalobě, se dopustil obžalovaný, resp. že skutek ve vztahu k přestupci J. R. je trestným činem. Pokud se týká konkrétního skutku ze dne 26. 1. 2011, kterého se měl dopustit J. R. svým vozidlem Audi, r. z. XXXXX na ulici XXXXX, a který byl jako vyřízený domluvou vyznačen dne 30. 3. 2011 v informačním systému městské policie pod číslem obžalovaného, pak svědek R. ve své výpovědi uvedl, že si na konkrétní přestupek pamatuje, přičemž uvedl důvody, pro které se domníval, že postup strážníků městské policie byl neadekvátní. Dále vypověděl, že toto sdělil při nějaké příležitosti obžalovanému, který pak zařídil další postup ve věci. Z výše uvedeného je zřejmé, že lze postup svědka R. považovat za podání stížnosti tak, jak to učinili další stěžovatelé (např. svědci H., B., L., U., Č., S., K.), kdy dle záznamů z karet událostí byly i jejich přestupky vyřešeny domluvou obžalovaným, ale nebyly zahrnuty do podané obžaloby. Byť v konkrétním případě ve vztahu k svědku R., jakož i v dalších případech ve vztahu ke jmenovaným svědkům, nedošlo k formálně správnému postupu ve věci, kdy měl obžalovaný stížnost jmenovaných jednak řádně zaevidovat a dále předat k řešení oddělení inspekce, jak tomu bylo v době, kdy byl ředitelem Městské policie Brno Š., resp. za současného stavu, jak vypověděl svědek K., nelze v jeho jednání shledávat naplnění subjektivní stránky žalovaného přečinu v tom smyslu, jak tomu bylo ve shora uvedených případech pod body 1.) – 7.) výroku rozsudku. Soud má za to, že v tomto konkrétním případě nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl v úmyslu svým jednáním svědku R. opatřit neoprávněný prospěch, když akceptoval jeho námitky vůči postupu strážníků. Proto v tomto ohledu byl obžalovaný pro citovaný skutek podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěn, neboť nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem.

Ve vztahu ke skupině skutků citovaných pod body 1. – 23. zprošťujícího výroku rozsudku soud musel v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu rozhodovat na základě skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V citovaných případech si svědci na spáchání přestupku nepamatovali či popírali, že by se uvedeného přestupku, který byl vyznačen v informačním systému městské policie, dopustili, přičemž svědci uváděli, že v tomto ohledu nikdy obžalovaného či jiného dalšího pracovníka městské policie nekontaktovali. Uvedené přestupky spojovalo to, že byly vyřízeny domluvou, kdy tuto domluvu měl provést obžalovaný pod svým přiděleným číslem 01031, přičemž událost do informačního systému vyznačila svědkyně R. V rámci dokazování před soudem byla slyšena větší skupina svědků (C., K., M., P., Ch., G., S., V. a další), jejichž přestupky měl vyřídit domluvou rovněž obžalovaný a toto vyznačit svědkyně R. do informačního systému, přičemž tito svědci uvedli, že se nikdy s obžalovaným neviděli, konkrétní přestupek si vyřešili sami na služebně Městské policie ČR, ať již přímo na Křenové, někteří navštívili i ředitelství. Svědkyně R. uvedla, že nikdy v informačním systému nevyznačila jako řešitele jinou osobu, pokud k tomu neměla oprávnění. Oproti tomu svědek K. který byl rovněž konfrontován s tím, proč jeho jméno jakožto řešitele figuruje u některých přestupků, jež byly vyřízeny domluvou, uvedl, že si není vědom toho, že by někdy přestupek s nějakou osobou domluvou řešil. V tomto ohledu proti sobě tedy stojí tvrzení svědkyně R., které je v souladu s listinnými důkazy – kartami událostí, které již

nejsou podpořeny jinými důkazy (např. odposlechy), a výpověďmi očitých svědků, kteří shodně popřeli, že by kdy s obžalovaným jednali. Vzhledem k tomu, že rovněž z ústavního principu presumpce neviny (čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), včetně z něj plynoucí zásady „*in dubio pro reo*“, vyplývá, že jsou-li možné dva či více výkladů provedených důkazů, nelze učinit zjištění, které nejvíce zatěžuje obžalovaného, a to právě s ohledem na tento princip, který vyžaduje, aby to byl stát (orgány činné v trestním řízení), kdo nese konkrétní důkazní břemeno a tam, kde existují jakékoliv pochybnosti, musejí být vyloženy ve prospěch obžalovaného, soud obžalovaného ve vztahu k těmto citovaným skutkům pod body 1. – 23. zprošťujícího výroku rozsudku podané obžaloby podle § 226 písm. c) zprostil, neboť existují pochybnosti, které nebyly vyvráceny jiným dalším důkazem (a soud nemá o existenci takového důkazu povědomí), že to byl obžalovaný, který skutečně měl v uvedených případech jako úřední osoba zasáhnout způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Vzhledem k tomu, že útoky obžalovaného bylo možné specifikovat přesnými časovými údaji, konkrétními osobami a časově je rozřadit, má soud s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR (usnesení sp. zn. 4Tdo 225/2011, resp. a contrario 11Tdo 1440/2008) za to, že bylo nutné učinit samostatný zprošťující výrok stran jednotlivých konkrétních útoků.

Soud nad výše uvedené dodává, že je samozřejmě vysoce podezřelé, že si svědci nepamatují důležité skutečnosti stran spáchání přestupků, že mezi svědky a obžalovaným existovaly a existují přátelské či jiné vazby, či že následně bylo zjištěno, že v praxi Městské policie Brno bylo zcela běžné, že různí zaměstnanci Městské policie Brno vystupovali jako řešitelé přestupků na úseku dopravy, byť k tomu ani nebyli oprávněni (viz seznam č. 1. 1055 – 1079). Nicméně soud nemůže rozhodovat na základě podezření či pravděpodobnosti, nýbrž na základě zjištěného nepochybného stavu věci, kdy má za to, že právě v oněch sedmi případech citovaných pod body I. a II. výroku rozsudku, takový nepochybný skutkový stav byl zjištěn, který umožnil soudu učinit i výše citované závěry právní. Vzhledem k množství svědků a provedeným listinným důkazům pak soud zamítl návrh obhajoby na slyšení dalších svědků, především dalších zaměstnanců Městské policie Brno, kdy soud shledal provedené důkazy dostačující pro učinění závěrů tak, jak bylo uvedeno shora.

Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy vzal především v úvahu povahu a závažnost spáchaného přečinu, přihlédl k poměrům (osobním, rodinným, majetkovým i jiným) na straně obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy, taktéž přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i zvážil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Obžalovaný má vysokoškolské vzdělání, je zaměstnán na částečný úvazek u společnosti XXXXX, je rozvedený, má dvě děti, vyživovací povinnost má pouze k dceři. U obžalovaného lze shledat polehčující okolnost v jeho bezúhonnosti [§ 41 písm. o) trestního zákoníku], oproti tomu mu přitěžuje, že ke spáchání trestného činu zneužil své funkce a svým jednáním spáchal více trestných činů [§ 42 písm. f), n) trestního zákoníku]. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody jeden až pět let. Se zřetelem k výše uvedenému a rovněž k tomu, že obžalovaný byl pro většinu útoků žalovaného přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku obžaloby zproštěn, uložil soud obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody při samé spodní hranici trestní sazby v trvání osmnácti měsíců, přičemž trest uložil jako výchovný, tedy s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Soud má za to, že za splnění podmínek § 81 odst. 1 trestního zákoníku postačuje ke splnění účelu trestu pohružka přímým výkonem uloženého trestu a že zkušební doba v trvání 30 měsíců, je zcela přiměřená všem okolnostem případu i poměrům na straně obžalovaného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se předmětných trestných činů dopouštěl ve vysoké funkci jako ředitel Městské

policie Brno, kdy právě své postavení ke spáchání projednávaných trestných činů zneužil, uložil soud pro posílení represivní i preventivní složky ukládaného trestu obžalovanému rovněž trest peněžitý, a to trest ve výši 120 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby byla stanovena částkou 1.000 Kč, tedy celkem 120.000 Kč, přičemž stanovil náhradní trest odnětí svobody pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, v trvání šesti měsíců. Pro určení výše peněžitého trestu si soud vyžádal mzdové výkazy obžalovaného v rozhodném období, kdy shledal, že stanovená výše peněžitého trestu je zcela adekvátní ve vztahu k ročním výdělům, které obžalovaný ve své funkci dosahoval. Soud s ohledem na povahu páchané trestné činnosti obžalovanému rovněž uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu strážníka obecní policie na dobu tří let, kdy má za to, že takto vymezený trest zákazu činnosti je přiměřený především s ohledem na následek trestných činů, kdy nebylo třeba trest zákazu činnosti pojímat tak široce, jak jej navrhoval státní zástupce (tedy jako zákaz pracovního poměru pro orgán státní správy a samosprávy nebo k bezpečnostnímu sboru, či služebnímu poměru příslušníka bezpečnostního sboru).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Pokud se obžalovanému ukládá nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl přiznán alespoň z části nárok na náhradu škody, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Takovouto žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni, tedy zdejšímu soudu (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Městský soud v Brně
dne 22. října 2014

JUDr. Dita Řepková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

DZEML

Žemlová